

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/







HARVARD UNIVERSITY

LIBRARY

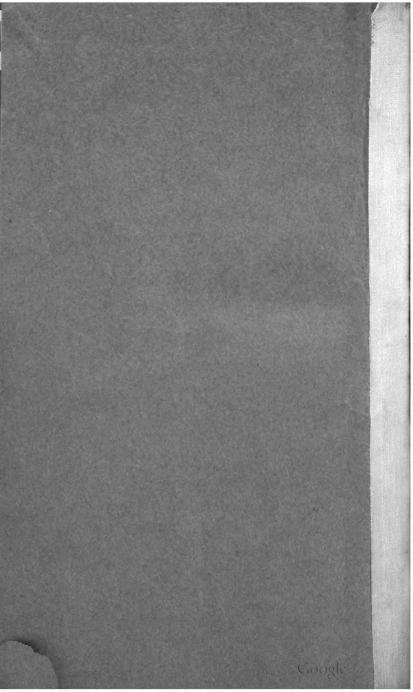
OF THE

GRAY HERBARIUM

Received April 20, 1928.
Gift of T. T. Mackenzie







PRIMITIAE FLORAE HOLSATICAE

QVAS PRAESIDE

D. IOH. CHRISTIANO KERSTENS

MED. PROF. ORD. ACAD. IMP, WALL, CYR. COLL.

PRO. SYMMIS IN MEDICINA HONORIBUS

PUBLICE DEFENDET

AVCTOR is Water G.)+.

FRIDERICVS HENRICVS WIGGERS, saliton

EVSVMENSIS,

D. XXIX MARTII A. R. S. MDCCLXXX.

KILIAB

LITTERIS MICH. FRIDER. BARTSCHIL AGAD. TYPOGR.

•

DO COLW CONTROL OF STATE



PRAEMONITA.

Exhibent Itae Primitiae plantas per plures annos in Ducatibus Slesvicensi & Holsatico, nec non adiacentibus Terris Hamburgensi & Lubecensi lectas. De his pauca moneo. Cultas lubens omifi, fi paucas arbores fyluaticas excipias. Exfulant igitur a Flora Holfatica Onobrychis, Cerealea, Oleracea, alia. Nomina pleraque LINNAEANA funt, reliqua celeberrimi Praeceptoris WEBERI, ex scriptis &, praelectionibus eiusdem collecta, aut aliorum auctorum, quos fuo quemque loco nominatos inuenies. Locus natalis, ne fine necessitate spatium expleam, rarioribus tantum adiectus est. Eandem ob caussam synonyma neglecta sunt. In iis tamen, quae ad aliud, quam a LINNAEO genus receptum relatae sunt, LINNAEANVM nomen, & in plantis LINNAEO incognitis vnum alterumue synonymum adscriptum deprehendes. Nouae plantae suis characteribus instructae, & LINNAEANAE notae diagnosticae **Saepius**

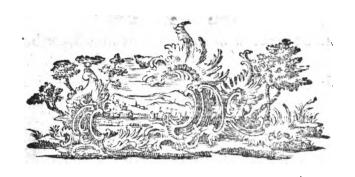
faepius emendatae funt. Nouam quam libellus tradit cryptogamicarum plantarum dispositionem, sed nondum ab omni parte absolutam, ex praelectionibus celeberrimi weberi, haufi-Huic etiam plurima in observationibus, imprimis de generibus recte stabiliendis, obuia debere gratus agnosco. Viros, a quorum receptis opinionibus súbinde abii, Non enim animus erat ubique nominaui. contradicendi, sed rite exponendi naturam. Fungos tandem meae tractationi subiunxi, dubios quidem sed nondum e regno vegetabili penitus proscriptos, etsi ex mea sententia omnino ab hoc alieni fint. Genera horum. quantum potui, fixa tradere allaboraui. Sed: in Fungis hocce difficillimum esse quisque rerum gnarus mecum confitebitur. Proteo enim inconstantior Fungus mutatur infinitis fere modis, vt nulla hie Naturae vestigia sequi liceat curiosis, donec sera dies nouerit, quid sit Fungus. 4)

— Tu si quid nouisti rectius islis Candidus imperti, si non, bis vtere mecum.

HORATIVS.

a) Scopeli Plant. fubterr, diff. I. p. 119.





Claff. I. MONANDRIA.

Monogynia.

i. Salicornia herbacea.

Nostra semper monandra, monogyna est. Diandram, digynam ad Volgam observauit FORSTER. a)

2. Hippuris vulgaris.

a. fluuiatilis.

Caulis praealtus, vinaris, biulnaris. Folia pallide virentia fubmersa reflexa, emersa erecta, saepius spirae in modum caulem ambientia.

B. palustris.

Caulis nanus, rubens. Folia breviora, omnia erecta aut horizontalia, verticillata, faturate virentia.

Vtraque prouenit prope Neumühlen.

Digynia.

3. Stellaria verna foliis omnibus oualibus.

A 4. Stel-

a) Phil. Transact. L. LVII. n: 33.

4. Stellaria intermedia foliis imis linearibus, fuperioribus oualibus.

autumnalis foliis omnibus linearibus.

Quam intermediam vocaui, aut distincta species est, aut in unam omnes coalescunt. Omnes apud nos verno tempore florent, plerumque polygamae, interdum dioicae, rarius hermaphroditae sunt.

Claff. II. DIANDRIA.

Monogynia

6. Ligustrum vulgare.

5.

7. Circaea Lutetiana caule pubescente, foliis ouato - lanceolatis sub-cordatis.

Racemos plures Circaeae Lutetianae tribuit LINNAEVS, alpinamque racemo vnico ab hac temere seiungit. Lutetiana saepius racemo vnico gaudet, & numerosos video in speciminibus Circaeae alpinae in Germaniae syluis Hercynicis v. c. & thuringiacis, b) Heluetia, Norvegia collectis. Nec caulis in alpina semper prostratus est. Sed habitus multo tenerior, tota planta glaberrima, solia vere cordata, serrato denticulata.

Alia specimina in Norvegia & circa Andreasberg lecta cum descriptione Linnaeana omnino conueniunt, diuersamque plantam primo aspectu indicare videntur. Sed plane non different. 8. Ve-

b) Ct. Grim descr. stirp. Henac, in App. Nou. A, N. C. T. III. p. 252.

8. Veronica maritima.

L. ad fl. Brame prope Bramstedt. Variat foliis ternis & oppositis, cordato ouatis, oblongis, lanceolatis. Hinc Veronicam longifoliam L. non discernendam puto.

9. officinalis. 10. ferpyllifolia.

β Veronica pratensis serpillisolia verna, repens Nummulariae solio DILL. Giess. App. p. 67.

Non confundenda est cum hac Veronica Nummulariae folio pyrenaica TOVRN. Inst. p. 145., quam huius synonymum facit LIN-NAEVS. Ista multo maior est, vt apparet ex speciminibus siccis a Le MONNIER in pyrrenaeis lectis, & differt foliis ouatis subcordatis, integerrimis, omnibus sessilibus. Veronica Nummularia GOVAN. Obs. T.1. f. 2. non est eadem. Folia enim in mea remota, nec imbricata, nec basi ciliata sunt.

II. Beccabunga.

12. Anagallis.

13. scutellata,

Folia non semper linearia sunt. Insignis varietas soliis lanceolatis, & ouato-lanceolatis prouenit in agro Zellensi & Goettingensi. Eandem descripsit ROSEN Obs. p. 3. Huic simillima sed tota hirsuta prouenit in torsosis Norvegiae prope Loeken. bb)

14. montana.

Non rara in fyluis prope Viehburg, Cronshagen,

bb) Weber It. Norveg. Micr.

hagen, Preetz. Eandem esse cum sequente scopoli. 6) Sed fatis differt foliis longe petiolatis, vt taceam reliquas notas.

15. Veronica agrestis.

Folia pedunculis saepe longiora. Laciniae calycis inaequales, inferioribus longioribus & latioribus, vt ex hac parte affinis fit aruenfi. Sed huius folia pleraque sessilia.

16. aruensis.

hederifolia. 17.

triphyllos. 18. 19.

20. Gratiola oficinalis

Copiosa est in insulis prope Altona. 21. Pinguicula vulgaris.

Progerminat in torfolis versus Eppendorf.

22. Vtricularia vulgaris.

minor.

Vtraque gignitur in fossis torfosis circa Viehburg.

23. Saluia pratensis.

24. Lycopus europaeus.

Digynia.
25: Anthoxanthum odoratum.

Corallam triglumem non recte vocatit ADANson. d) Anthox. paniculatum force mera varietas est. Monspelii in Horto Dei talis certe non prouenit, e) & plantae sub hoc nomine a variis Botanicis transmissae, odorati funt varietates. Claff.

c) Flor, Carn. T. I. p. 14.

d) Fam. des plant. p. 32.

e) Gouan. illuftr. p. I.

Claff. III.

TRIANDRIA.

Monogynia.

	zvionog yma.
26.	Valeriana dioica.
2 7.	officinalis.
28.	Locusta, olitoria.
2 9.	Iris Pseud - Acorus.
	Schoenus Mariscus.
•	Prouenit ad lacum pr. Hamburgerbaum
31.	nigricans.
32.	compressus.
	Abundat ad littus pr. Dusternbrok.
33	albus.
	Copiosus pr. Grossen Aspe.
34.	Cyperus flauescens.
	Differt a sequenti seminibus punctatis.
35.	
	Scirpus palustris.
37.	<i>32 j</i>
38.	
39.	•
40.	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
41.	
42.	
43.	
44.	
45.	Nardus <i>stricta</i> .
	Ď :

Digynia.

46. Phalaris Phleoides.

A 3

47. Pha-

- 47. Phalaris arundinacea.
- 48. Panicum viride.

Panicum HALL. n. 1542 est P. glaucum nec viride vt paret ex descriptione. Sed fynonyma non sunt huius loci.

49. Crus Galli.

Pan. Crus.corui vix diuersum deprehenditur.

50. Digitaria (anguinea.

Panicum sanguinale Linn.

Genus a Panicis & habitu, & calyce biglumi differt. g) Inquirendum est, an omnes species sint polygamae, vt nostra. Genus ergo proximum Andropogoni, a quo differt glumis muticis. b)

- 51. Phleum pratense.
- 52. nodosum.
- 53. arenarium.

Habitus Phalaridis canariensis. Progerminat prope Havkrug ad littus maris Balthici.

54. Alopecurus agrestis.

55. geniculatus. i)

56. Milium effusum.

An vere differt Mil. confertum?

57. Agrostis Spica Venti.

Arista omnino instexa, 1) ve affinis sit Auenae, non autem dorso, sed sub apice inserta est.

58. interrupta.

Panicu-

g) Haller Hitt. T. II. p 244.

b) Scopoli Fl. Carn. T. 1 p. 52.
 i) Alopecurus pratensis, pabulum eximium, in Holfatia nondum lectus est.

¹⁾ Rectam & ftrictam dicit Linn.

Panicula contracta. Petala integra. Ergo longe differt a praecedenti, cui petala bifida funt. lungit viramque HALLERVS.

59. Agrostis rubra.

60. canina.

61. folonifera.

62. capillaris.

63. Syluatica.

64. pumila.

65. minima.

66. Aira aquatica.

Nisi distincta sit planta quae locis siccis calycibus quinquesloris prouenit, m) quam esse eandem in aduersariis adnotaui, transit Aira in Poam, vi Bidens in Coreopsiden.

67. caespitosa.

68. nutans panicula laxissima, nutante, simplici.

Melica nutans LINN.

Character Melicae a flosculo imperfecto defumtus non placet. Tales flosculos in multis graminibus genere diuersissimis observavi. Quae quidem omnes ad hoc genus referendae, vel totum est delendum genus. Posterius natura iubet. Numerus enim slosculorum non sufficit; vidi hunc variantem in Melica altissima & ciliata.

б9. saerulea.

Melica caerulea LINN. Syft. veg.

70. Poa agnatica.

71. triuialis.

72. Poa

m) Linn. Syit, veg. p. 96.

72. Poa angustifelia. pratensis. 73. 74. Annua. nemoralis. 75. compressa. 76. decumbens culmo decumbente, pani-77. cula contracta, petalo exteriori margine piloso. Festuca decumbens LINN. A Festuca hanc remouent spiculae ouatae, quae 3 — 6 florae immo 8 florae observante HALLERO. ") Folliculus imperfectus inter perfectos. 0) cristata. 78. 79. Briza media. 80. Dactylis glomerata. Ri. Cynosurus criftatus. 82. Festuca ouina. bromoides. 83. duriuscula. 84. rubra. 85. 86. myuros. · elatior. 87. fluitans. 88. schreb. Spic. p. 59. 89. Bromus inermis schreb. Gram. t. 13.

Arista saepe deficit. 90. Bromus secalinus.

91. Bro-

n) Hist. T. 11. p. 213.

o) Hinc Melicis associauit Weber Spicil. p. 4.

OI. Bromus mollis. 92. tectorum. giganteus. 93. altissimus. 94. Bromus (ramofus) panicula ramosa nutante scabra, spiculis linearibus decemfloris longioribus, foliis scabris. H V DS Flor. angl. p. 40. Ex nostris Bromis altissimus ipso gigante maior, a quo se diffinguit calycibus multifloris, vaginis hirsutissimis. Cum giganteo confundit scopoli. 95. Auena 96. pubescens. pratensis. 97. A priori vix differt, nec pensyluanica alia est. montana paniculata, calycibus bifloris, petalo altero aristato basi villoso. Aira montana LINN. B. adultior. Aira flexuosa LINN. Aira flexuosa L. est planta adultior & certe eadem, etsi negent LINN. & GERARD. p) canescens paniculata stricta, calycibus bifloris, aristis clavatis Cf. HALL. n. 1483. Aira canescens L. pusilla panicula contracta, caly-100. B cibus

p) Flor, Galloprov p. 87.

cibus bifloris, ariffis fubu-

Aira praecox L.

L. pr. Hamburgerbaum cum fequente.

To1. Auena saryophyllea panicula diuaricata, calycibus bifloris aristis subulatis.

Aira caryophyllea L.

Castum servari volo percommodum Auenae characterem, hinc Airas, quibus aristae dorsales instexae sunt huc cum HALLERO resuli.

102. Arundo phragmites.

103. epigeios.

104. Agrostis panicula oblonga, calycibus vnistoris, pe-

talo exteriori basi ari-

Agrostis arundinacea L.

Pappus intra flores Arundinis sit character essentialis, vt Sachari pappus extra flores. Recte igitur Agrostidem arundinaceam Arundinis esse speciem perspexerunt HALLERVS & SCOPOLI. Et totus habitus Arundini respondet. Auenae tamen admodum affinis est.

105. Calamogroftis.

106.

canescens panicula laxissima,

calyce vnifloro subaequali, valuulis mucronato-aristatis, R. in torfosis prope Pagum Süsel.

Noua species, quae a priori differt culmo simplici, debili, panicula laxa.

Tota planta tenera. Calyx corollam supe-Valuulae acute longeque mucronatae vt fere aristatae appareant, albicantes. Pappus longus, copiosus, corollam cingens.

107. Arundo arenaria.

108. Lolium perenne.

temulentum. 109.

110. Elymus arenarius.

III. caninus.

I I 2. europacus.

113. Hordeum murinum,

114. Triticum repens.

Bromoides spiculis teretibus, 115. remotis.

Bromus pinnatus L.

Esse sibi nullam notam, quae Bromos a Festucis & Triticis separet, conqueritur sco-POLI Sed Bromi character facilis, quo ab omnibus graminibus distinguitur, in arista sub apice inserta, consistit. Melior character, qui plantas sibi simillimas tam arcte iungit, vix vlli graminum generi competit. igitur LINNAEVS gramina triticea, quibus funt aristae terminales in spiculis sessilibus, Bromo admiscuit. Quae aut proprio genere distinguenda, aut a Triticis nullo modo dirumpenda sunt, quibus etiam spiculis rachi apprellis affociantur. Eadem nota a Festucis, quibus alias proxima sunt, distinguuntur. Hae enim omnes paniculatae sunt.

Trigynia.

116. Montia fontana.

Claff. IV. TETRANDRIA.

Monogynia.

117. Dipfacus fullonum.
Provenit prope Altona.

I 18. pilosus.

L. pr. Eutin, Sülel, praesertim ad viam inter Sülel & Krempe.

119. Scabiosa Succisa.

120. aruensis.

121. columbaria.

In M. Weinberg prope Putlos.

122. Sherardia aruensis.

123. Galium palustre.

124. uliginosum.

125. Saxatile.

126. verum.

127. Syluaticum.

128. Aparine.

Valantia foliis subsenis, pedunculis trifidis medio hermaphrodito, sru-

ctu rugoso.

Valantia Aparine L. Rarius inter segetes legitur.

130. Cruciata caule hirfuto, foliis quaternis ouatis.

Valantia

13 US

Valantia Cruciata L.

131. Galium Matrifylua foliis octonis, corollis infundibuliformibus, fructu hispido.

Asperula odorata L.

Galii genus naturale non separandum est. Characteres a figura corollae desumti non valent. Longitudo tubi in extremis omnino notabilis, sed sensim descrescit, vt limites inter Galium & Asperulam euanescant. Et ad sexum vix respiciendum est, quum in omnibus maxime variet. In Galiis Linnaeanis saepius flores masculi inmiscuntur hermaphroditis, vt observaui in Galio Mollugine, Aparine, parasiensi, etiam in congeneribus v. c. Rubia tinctorum. Valantiae Cruciatae specimen conservo Goettingae lectum floribus omnibus hermaphroditis. Flores trifidos inmixtos habent & Galii & Valantiae species. Masculi Valantiae flores non raro quadrifidi, tetrandri sunt, interdum etiam quinquesidi. Nec seminibus duobus Galium a Valantia, cui vnicum tribuunt, distingui potest, quum & in Valantiae semina bina reperiantur. Confer Valantiam Aparinem & Cruciatam, imprimis vero Aparinem semine Coriandri sacharati PARKINS., quae ex omnibus characteribus Valantiae est species. Nullus igitur certus superest character, qui species habitu simillimas diuellar.

132. Plantago maior.

133.

media.

. B. 3

134. Plantago lanceolata.

135. maritima.

136. Coronopus.

137. Centunculus minimus.

138. Sanguisorba officinalis spicis ouatis, floribus tetrandris.

In infulis pr. Preetz.

Poterium spicis subrotundis, floribus polyandris, polyamis.

Poterium Sanguisorba.

Poterium & Sanguisorba conueniunt habitu, inflorescentia, fructu. Spicas polygamas vidi in Sanguisorba canadensi, polygamam & monoicam in S. media. Sanguisorba auriculata scop. Carn. n. 167. 4) habet stamina quatuor, pistillum vnicum, spicas polygamas etiam hermaphroditas, vt igitur ars divisionem horum generum naturae obtrudere nequeat.

140. Cornus sanguinea.

MAIANTHEMVM.

Calyx nullus. Corolla quadrifida. r) Stigma bifidum. Bacca bilocularis, disperma. Char. sec. Radic. teres. Gaulesc. simplex, soliosa.

r) Tetrapetala Dillenius (Cat. Gieff. App. p. 130.) Ludwig Gen. Plant. p. 215.

q) Eadem est Pimpinella maior rigida praealta auriculata subnuda. Bocc. Mus. T. II. p. 19. Tab. 7-2, quam Linnaeus pro varietate Sanguisorbae officinalis habet, etsi ex lego sua ad Poterium amandari debuisset.

liosa. Foliat. simpl. neruosa. Infor. racemosa terminalis. Fulc. Bracteae minimae.

141. Maianthemum Conuallaria.

Conuallaria bifolia L.

A Conuallaria differt corolla, staminibus, fructu. Conuenit bacca ante maturicatem maculosa.

142. Isnardia palustris.

L. prope Olsburg. 1)

143. Alchemilla vulgaris.

144. Aphanes floribus axillaribus. Aphanes arnensis L.

Digynia.

145. Cuscuta europaea.

B. Epithymum.

Tetragynia.

146. Ilex Aquifolium.

B foliis integerrimis.
In Syluis prope Kühren.

147. Potamogeton natans.

148.

perfoliatum.

149.

densum. Occurrit in fossis torfoss.

150.

lucens foliis longissime lanceolatis sessilibus, superioribus oppositis.

ISI

s) Prouenit haecce ciuibus fiorae Teutonicae, quantum scio, nondum adscripta etiam in aliis Germaniae regionibus. Sic v. c. lectam circa Hannouer communicauit Cl. Ebrhard.

151. Potamogeton crispum.

152. serratum foliis oualibus,

fubpetiolatis s fuperioribus oppositis.

Cum lucenti ab OEDERO :) & plerisque auctoribus confunditur.

Vtrumque in lacubus prope Preetz.

153. Setaceum.

154. gramineum.

155. compressum.

Cum priori non rarum in nostro mari.

156. marinum.

Copiosum in fl. Swentin.

L. in fossis prope Itzeho.

158. Ruppia maritima.

Flores gemini in singula spica, alternatima oppositi. Capsulae monospermae pedicellatae, terminales 6—10. ex vtroque slore.

159. Sagina procumbens.

Class. V. PENTANDRIA.

Monogynia.

160. My ofotis Scorpioides.

a. palustris radice perenni.

B. aruensis radice annua.

161. Lappula.

Proue-

s) Flor. Dan, tab. 195.

Prouenit ad muros & aedes praedii Puthlos, Difficilis planta, quam Cynoglossis non male associarunt HALLERVS & SCOPOLL

162. Lithospermum officinale. Habitat in insulis prope Preetz.

163. aruense.

164. Anchusa officinalis.

165. angustifolia.

Est varietas prioris.

166. Cynoglossum officinale.

167. Pulmonaria angustifolia.

168. officinalis. v)

169. Symphytum officinale.

Spontaneum apud nos semper saturate violaceum est.

170. Asperugo procumbens.

Ad muros in pago Garten, & prope Preetz. Calyx fructus compressus optimum suppetidat characterem, qui non turbari debet. Ergo Asperugo aegyptiaca LINN. & diuaricata MVRR. uu) non sunt huius generis. Has ego ad Anchusam refero.

171. Lycopsis aruensis.

172. Echium vulgare.

173. Primula veris.

a. officinalis.

B. elatior.

174. Menyanthes trifoliata.

175. Hottonia palustris.

С

176.

uu) Nou, Comment, Goett, T. VII, p. 25, Tab. 2.

v) Pulmoraria maritima, quae ad littora Norvegiae abundat, in nostro nondum lecta est.

176. Lysimachia vulgaris. thyrsiflora. 177. Ad lacus prope Preetz, Neumühlen. nemorum. 178. Nummularia. 179. 180. Anagallis aruensis. 181. Conuoluulus arnensis. sepium. 182. 183. Campanula rotundifolia. patula. 184. Rapunculus. 185. persicifolia. 186. latifolia. 187. Rapunculoides. 188. Trachelium. 189. glomerata. 190. hybrida. 191. Rarius inter segetes prope Altona, Olsburg. 192. Phyteuma spicata. 193. Samolus Valerandi. In pratis maritimis prope pagum Garten. 194. Lonicera Periclymenum. Xylosteum. 195. 196. Verbascum Thapfus. Lychnitis. 197. nigrum. 198. Blattaria. 199. Ad vias prope Lübeck flore albo. 200. Datura Stramonium. 201. Hyoscyamus niger.

Quomo-

Quomodo huic generi Scopolam, ") quae tota recedit ab Hyoscyamis, potuerit immiscere Linnaeus, nescio. Nam vel distincti generis esse debet hace planta, cui maneat Scopolae nomen, in viri memoriam honoreme que cuius merita in Botanicam vt in totam Historiam naturalem sunt insignia, vel Atropae est associanda. Belladonnae ") enim habitum, ad sloris colorem vsque, tam exacte refert, vt cum ea primo aspectu certe consundas. Sed differt fructu.

202. Solanum Dulcamara.

203. nigrum.

204. Rhamnus catharticus.

205. Frangula.

206. Euonymus europaeus.

207. Ribes rubrum.

208.

nigrum.

209. Grossularia.

Sponte proueniunt rubrum in syluis prope Kühren, nigrum ad Schulensee, Groffularia in variis syluis v. c. prope Salzau. Vua crispa vix satis differt a Grossularia.

210. Hedera Helix.

WALDSCHMIDIA.

Calyx quinquepartitus. Corella quinquefida. Stigma vrceolato 2—4 fidum. Capfula monolocularis, biualuis. Semina duplicis seriei, compressa; arillus ciliatus!

Char. sec. Rad. fibrosa. Caulesc. radicans, ra-

a) Iacquin Obs. Bot. P. I. p. 33. Tab. 20.

b) Haec quantum scio in Holsatia non prouenit.

mosa, punctata. Foliat. periolata, simplex, cordeta. Inflor. vmbellata & verticillata. Fulcr. Glandulae vesiculares in inferiori pagina folii. Habitatio aquatica.

210. Waldschmidia Nymphoides corollis ci-

liatis.

Menyanthes Nymphoi-

Abundat ad molam Eppendorfensem, iuxta Hamburgum in fluuio Alster, fossis suburbanis ad Steinthor & Damthor.

Folia orbiculato cordata, repanda. Calycis persistentis laciniae lanceolatae distantes. Corolla vitra dimidium sissa, calyce duplo maior, lutea. Inpressiones lanceolatae in disco laciniarum. Filamenta cum laciniis corollae alternantia, incurua. Antherae sagittatae, inslexae, laterales. Germen cylindricum attenuatum, cincum squamis rotundatis, ciliatis, & glandulis quinque liur dis. Capsula oblonga compressa. Habitus Nymphaeae.

Florem optime delineauit TOVRNEFORT. ()
Figura eius stigmatis, cum meis speciminibus exacte conuenit. Stigma bilamellatum, quale oedervs d) pinxit, ego numquam vidi, nec capsulam quadratam & quadruplicem seriem seminum. Calycem pentaphyllum, corollam pentapetalam, vnguiculatam, silamenta basi petalorum inserta, & capsulam bilocularem minus recte huic plantae tribuit GMELIN. () Genus

c) Instit. r. herb. tab. 67.

d) Flor. Dan. t. 339.

e) Nou. act. Petrop. T. XIV. P. I. p. 527.

Genus Claytoniae affine, f) a Menyanthe longissime differt, cui ne quidem in ordine naturali associandum est. Menyanthes indica L. huc pertiner, & differt corollis'intus Waldschmidiam denominaui in honorem with. virici waldscmidt Professoris quondam Kiloniensis, qui praeter alia iam a. 1705 de vi antherarum mascula bene scripsit. g)

211. Illecebrum verticillatum.

212. Glaux maritima.

213. Vinca minor.

Digynia. 214. Asclepias Vincetoxicum. In insulis pr. Preetz.

215. Herniaria glabra.

216. Chenopodium Bonus Henricus.

217. vrbicum.

rubrum. 218.

murale.

219. album. 220.

viride.

22 T.

hybridum. 222.

glaucum. 223.

224.

polyspermum. 225.

229. Salfola Kali. •

Salsola Tragus erecta est, & folia longiora habet; alio modo vix differt.

227.

f) Gmelin. 1. c.

g) Progr. de sexu plantarum, Kilon.

227. Vimus campestris.

228. Gentiana Pneumonanthe.

229.

Centaurium.

230.

campestris. 88)

Vmbelliferae.

Iterata tentamina certos fixosque characteres plantarum vmbelliferarum eruere, quorum fundamentum seminum ope non exstrucretur, mihi omnino frustranea sucrunc Ergo ad haec refugiendum erat, quae fola sufficiunt, quum nec sexus, nec corollae figura certi quid supperident. Bene hoc sentiit MORISON b) & ex recentioribus CRANZ i) inprimis & scoroll k) Involucra, male ab ARTEDIO introducta, cum nimia fiducia affumfit LINNAEVS. Sed haec quam maxis me variant, nec vnquam certum & constantem Neque inuolucra ex exhibent characterem. propriis LINNAEI principiis 1) ad characteres generum adhiberi debent. Nam partibus fructificationis associari nequaquam posfunt, quum nil aliud fint ac fulcra, bracteaeque sistant speciem. Hepaticae inuolucrum ad calyces referre nolnit LINNAEVS, quum tamen flori saepius proximum sit. Quo iure igitur vmbellatarum inuolucra a flore remotissima calycis nomen meruerunt? CAVCALIS.

gg) Cf. quae de hac monuit Weber Spic. p. 9.

i) Class. vmbelliferar. emend.

k) Fl. Carn & introduct, ad Histor, nat.

b) Plantar, vmbellif, distrib. Oxon, & Hist, vnivers, oxon,

¹⁾ Philos. botan, §. 164. dispositio vegetabilium primaria a sola fructificatione desumenda est,

676 23 U.S.

CAVCALIS.

Semen vndique hispidum.

231. Caucalis scandicina foliis tripinnatis, feminibus acu-

Scandix Anthriscus L.

232;

Anthriscus foliis bipinnatis scabris, seminibus quatis.

Tordylium Anthriscus L. Nulla illi est similitudo cum Tordylio.

DAVCVS.

Semen in quatuor angulis hispidum.

233. Daueus Carota inuolucro vniuerfali pinnatifido.

234.

Lappula vmbellis trifidis, inuolucris ligulatis.

Caucalis Daucoides L.

Cum C. leptophylla a plerisque auctoribus confunditur.

SCANDIX.

Semina oblonga, glabra striata, rostro terminata. Styli recti.

235. Scandix Petten.

236.

temula.

Chaerophyllum temulum L.

MYRRHIS.

Sem. oblonga, euidenter sulcata, hinc pentagona, angulis acutis scabris, rostro terminata.

Murrh & adarete

237. Myrrhis odorata.

Scandix odorata L.

CHAERO.

CHAEROPHYLLVM.

Sem. leuiter striata, attenuata, extus convexa, laeuia, nitentia. Styli reslexi.

238. Chaerophyllum syluestre.

SIVM.

Fructus ouatus striatus aut sulcatus glaber, nudus. (absque costis, alis & rostro) Styli destexi.

239. Sium latifolium.

240. nodiflorum.

241. angustifolium.

242. Falcaria.

243. inundatum.

Sison inundatum L.

Habitat in Galgenteich.

244. Cicuta.

Cicuta virosa L.

245. Podagraria.

Aegopodium Podagraria L.

246. Carum.

Carum Carui L.

Possent hae plantae in duo genera dispesci, quorum alterum semina striata, alterum sulcata haberet. Sed limites difficiles sunt, & nouis difficultatibus ansam praebent.

BVPLEVRVM.

Sem. oblonga, striata, lateribus compressa.

247. Bupleurum rotundifolium.

Character generis accuratius determinari debet, quod a floribus luteis, & inuolucro partiali amplo peculiarem habitum acquirit, vnde facile dignoscitur. OENAN-

1676 27 OF

OENANTHE.

Fructus oblongus angulatus, decemfiriatus calyce coronatus. Styli erecti persistentes. 248. Oenanthe fifulosa.

PHELLANDRIVM.

Fructus oblongus leuiter decemitriatus (refere laeuis sir) calyce coronatus. Styli rerurui persistentes.

249. Phellandrium aquaticum.

CONIVM.

Fructus ellipticus. Semen quatuor plicis crenulatis & subrepandis praeditum. scor. 250. Conium maculatum.

AETHVSA. --

Semen globolum, quatuor sulcis notatum, hinc fructus octagonus.

251. Aethusa Cynapium.

LIBANOTIS.

Fructus ouato-oblongus, striatus, villosus.

252. Libanotis annua.

Athamanta annua LINN. Lecta in agris bey der Vogelstange.

SELINVM.

Semen compressum alatum, lineis eleuatis (3-5) longitudinaliter striatum. scor.

253. Selinum palustre.

254. Pencedanum.

Peucedanum officinale L.

R. prope die Broeck.

PASTI-

PASTINACA.

Semen ouale, marginatum, compressum. 255. Paftinaca fatina.

PIMPINELLA.

Semen strus quinis elevatis, stylis erectis.

1256. Saxifraga magna:

media RIVIN. t. 81. -257.

258.

HERACLEVM.

minor.

Semen marginatum planum emarginatum. Styli retroflexi.

.259. Heraeleum Sphondylium.

ANGELICA."

Dorsum seminis alati disco cohaerentis, ex angulis tribus bisulcatum.

260. Angelica Archangelica.

In pratis ad pagum Garten. An atropurpurea fatis differt? Nostra huic maxime accedit.

ATHAMANTA.

Semen alatum tricostatumi.

Machamantae nomen, mihi vacuum, quod farragini plantarum diuerlissimarum datum erat, his impono, quae ab Angelica adeo recedunt.

Laserpitium differt semine tantum bicostato.

26i. Athamanta Syluestris.

Angelica syluestris L.

Costae tres magnae dorsales ab Angelica · omnino remouent. Angelica palustris RIV. vix eadem videtur.

262.

262.

Carnifolia.

Selinum Carnifolia L.

Costae dorsales in maturo semine, distinctu difficiliores sunt, ve intermedia sit inter Selinum & Athamantam.

263. Sanicula europaea.

Caucalidis generi non bene affociauit CRANZ. m. Aftrantiae SCOPOLI, a qua longissime differt.

264. Eryngium maritimum.

Trigynia.

265. Viburnum Opulus.

266. Sambucus Ebulus. Prope Eulenkrug & Cronshagen.

267. nigra.

268. racemosa.

In fyluis prope Preez.

269. Corrigiola littoralis.

270. Alfine media.

Tetragynia.

271. Parnaffia palustris.

Pentagynia.

272. Statice Armeria.

273. Linum catharticum.

274. Radiola.

275. Drosera rotundifolia.

276. longifolia.

Non est varietas prioris, etsi quam maxime affines sint.

D 2

Polygy-

m) Stirp. Auftriac. Fafc, III. p. 228.

Polygynia.

277. Myosurus minimus.

Class. VI.

HEXANDRIA.

Monogynia.

278. Allium arenarium,

279. oleraceum,

280. Ornithogalum nutans.

281. Anthericum ossifragum.
Genera Ornithogali, Antherici, Scillae & Cyanellae difficillime constituuntur. Nec male vr distinctum genus Anthericum ossifra-

gum sub Narthecii nomine proposuerunt MOEHRING ") & HVDSON. ")

282. Conuallaria maialis.

283. verticillata,

Ad saepes prope Lütgenburg.

284. Polygonatum.

285.

multiflora.

286. Hyacinthus Muscari. In prato prope Flimbeck.

· 287. Acorus Calamus.

288. Iuncus conglomeratus.

289.

effusus.

290. filiformis.

291. Squarrosus.

292. nodosus.

293.

articulatus.

c. aqua.

n) Act. N. C. T. VI. p. 396.

o) Flor, Angl. p. 127.

	a. aquaticus foliis compressis.
•	B. <i>fylnaticus</i> foliis teretibus.
294.	bulbosus.
295.	bufonius.
•	Viuiparus occurrit, cum articulato viuiparo.
j	n littore versus Düsternbrock.
296.	triglumis.
297.	niueus.
298.	campestris.
299.	Berberis vulgaris.
300.	Peplis Portula.
	Trigynia.
201	Rumex Patientia.
302.	crispus.
303.	Hydrolapathum.
203.	Hydrolapathum minus Lobel.
	• • • • • • • • • • • • • • • • • • •
	Ic. p. 286. Rami diuaricati foliofi. Folia breuiora &
	planiora, quam in priori.
304.	maritimus.
305.	ACHINS.
306.	obsusifolius.
307.	aquaticus.
308.	Acetofa.
309.	Acetosella.
	Scheuchzeria palustris foliis carinatis.
311.	Pseudo Asphodelus foliis
•	ensiformibus.
•	Anthericum calyculatum
•	LINN.
*	

D 3.

L. vtraque in torfosis prope Süsel.

Sociam Scheuchzeriis recte hanc adiunxit scopoli. Perianthium triphyllum adest certe nullum. Verum bracteae stipulaceae, paruae, acutae 2, 3, 4, ad exortum pedunculorum, non ad florem. Sic in plantis Holfaticis & Norvegicis. Cum Natthecio in vnum genus coalescere nequit, etsi-existimaverint linnaevs & hallervs. Silicularum numerus in vtraque Scheuchzeria variat.

312. Triglochin palustre.

313.

maritimum.

Polygynia. 314. Alisma Plantago.

315. Ranunculoides. ⁶⁰)
Copiosa ad lacum Einfeldensem.

Claff. VII.

HEPTANDRIA.

Monogynia.

316. Trientalis europaea.

Claff. VIII.
OCTANDRIA.

Monogynia

317. Epilobium angustifolium.

318.

grandiflorum.

Epilobium hirsutum a L.

	46.00 31 0504
319.	
	ceolatis ferratis
	fessible fessible cauleque
	villofis. schren.
	Spic. p. 146. Caulis vix ramosus. Inflorescenția termi-
	Caulis vix ramosus. Inflorescentia termi-
	nalis. Flores minores. Folia non decur-
•	nalis. Flores minores. Folia non decurrentia, superiora alterna, sessilia.
320.	montanum.
321.	rostum foliis oppositis alter-
	nisque ouato lanceo-
	latis, petiolatis ferra-
	· Sis glabris schres.
	28 A. Spic. 4. 147: C .149
	تمام ما المام
	Epilobium minus flore al- bo. schmied. Gesm. Tab.
	20. f. 13.
322.	terragonum.
323.	palustre.
324	Oenothera biennis.
325.	Vaccinium Myrtillus.
326.	vliginofum.
327.	Vitis idaea.
328.	Oxycoccos.
329.	Erica vulgaris.
330.	Tetralix.
	Trigynia.
22T.	Polygonum Bistorta.
33 2.	amphibium.
	Hydropiper.
333.	Estat alichet.

334. Polygonum Persicaria. aniculare. 335. Connolunius. 336. Tetragynia. 338. Paris quadrifolia. 339. Adoxa Moschatellina. 340. Elatine Hydropiper. Claff. IX. ENNEANDRIA. Hexagynia. 341. Butomas ambellatus. Claff, X. DECANDRIA. Monogynia. 342. Monotropa Hypopithis. In syluis prope Rasdorf, Neumühlen. 343. Andromeda pelyfolia. 344. Arbutus Vna vrsi. 345. Pyrola retundifelia. minor. 346. secunda. 347. Digynia. 348. Chrysosplenium alternifolium. oppositifalium. 349.

350. Saxifraga Hirculus.

In torfois prope Sufel.

Folia

Folia ciliata in Saxifraga Hirculo & autumnali mox adfunt, mox deficiunt. Sed caulis erectus pauciflorus, folia oualia diftinguunt ab autumnali, cui caulis procumbens multiflorus, folia carnosa linearia. ?)

351. Saxifraga granulata.

352. Scleranthus annuus.

353. perennis.

354. Gypsophila muralis.

Habitat in syluis prope Preetz.

355. Saponaria officinalis.

356. Dianthus Armeria.

357. prolifer.

D. diminutus huius varietas est. Nam prolifer & apud nos, & in Hassia & alibi q) saepius slore solitario prouenit.

Trigynia.

358. Cucubalus Behen.

359. Silene nutans.

Cucubalus, Silene, Saponaria, Gypsophila, Agrostemma, Lychnis maxime affines sunt, & genus naturale non male conservauit scopoli. Sed Agrostemma calyce coriaceo satis differt, & ne genera nimis magna euadant, sauce coronara Silene a Cucubalo distingui potest, Saponaria ab vtroque capsula monoloculari, Lychnis capsula quinqueloculari, Gypsophila ab omnibus petalis non vnguiculatis. Non video, cur hallervs, r) si artificiales distinctiones admitti E

p) Cf. Weber Spic. Goett, p. 13.

q) Rayger Flor, Gedan, p. 117.

r) Hist. Helu. T. I. p. 393 seq.

debeant bonas notas neglexerit, cur Gypsophilas petalis ouaris, Saponariis vnguiculatis immiscuerit. Miror in his generibus, stylorum numerum, cui alias tam parum tribuit, illi suffecisse. Si ad hunc solum attentionem flectere velis, Cucubalus italicus, C. viscolus, Silene quadrifida, quae mihi semper tetragynae fuerunt, peculiare genus con-Conseruer, qui in plura genera stituerent. plantas Lychnideas putat dispescendas, characteres Linnaeanos, qui in his certe optimi funt. Sed viique vim naturae illatam vbi-Video variantem loculamento. que sentio. rum numerum in Saponariis, praesertim in Saponaria orientali & ecymoide. Video inconstantiam stylorum. Video Cucubalum bacciferum, Cucubalo Beben maxime affinem, ab his characteribus recedere, ita vt ob stylos tres, faucem coronatam, capsulam monolocularem baccatam, omnino proprium genus constituat.

360. Stellaria nemorum.

361. dichotoma.

Nescio sane vnde sactum sit vt hanc priori associauerit HALLERVS, quacum praeter pedunculos fructiferos reslexos nihil simile habet.

362.

Holostea.

363.

graminea.

364.

bypericifolia foliis ouatolanceolatis integerrimis, pedunculis folitariis.

Alfine foliis lanceolatis, pe-

talis bipartitis, petiolis vnifloris. HALL. Hift. I. n. 881. Alsine Hyperici folio VAILL. Par. p. 9.

Habitat in vliginosis prope Cronshagen

& Eulenkrug.

Planta tenera, glauca. Folia opposita sessilia, inferiora ouata. Flores pauci, longe pedunculati. Petala calyce sere minora, profunde sissa.

A Stellaria dichotoma differt pedunculis omnibus erectis, a graminea foliis breuioribus. Stellaria ergo Dilleniana MOENCHII O non est nostra sed ad gramineam pertinet, essi plantam HALLERI synonymam adscripserit.

365. Arenaria- peploides.

366. trineruia.

Iunguntur Silenes petalis & integris & partitis. Quare Arenariae separantur? Quia autem constans est character, maneat immotus.

Pentagynia.

367. Sedum Telephium.

368. 369. AGYC.

faxatile foliis sparsis semiteretibus, obtusis, basi solutis, caule ramoso decumbente.

> Ic. OEDER Flor. Dan. Tab. 59. Sedum caule ramoso prostrato, foliis teretibus remotis, slori-

> > E 2

bus

s) Enum. plant. Haff. p. 214. tab. 6.

bus longe sessilibus. HALL. Hist.

T. I. p. 414. n. 964.

Sedum saxatile teretisolium, soscilis luteis, conceptaculis seminum luteis & viridantibus. SCHEVCHZ. It. alp. VI. p. 518.

Nascitur pr. Preetz in collibus arenosis. Caules ramosi, vndique decumbentes. Folia oblonga, obtusa ad caulem plana, viridia, pleraque alternatim sparsa, basi non nihil soluta. Flores lutei subsessibles, sparsi in ramis rarius subcymosis. Planta of Deri omnino eadem est, vi video ex comparatis speciminibus Norvegicis.

ex comparatis speciminibus Norvegicis. Sed Sedum rupestre, quod suum putat oedervs, diuersissimum est caule ascendente, minus ramoso, soliis subulatis, approximatis, in surculis annotinis imbricatis, floribus cymoss. Viua specimina & sigura dilleniana vi veritatem demonstrant. Confentit iacqvin. ")

370.

ACTE

371.

tectorum.

Semperuiuum tectorum L.

Semperuiuum a Sedo diuelli non posse demonstrant habitus, nectariorum, virium medicatarum conuenientia, semperuiuum Sediforme IACQ, v) quod vix a Sedo rubente, ad Crassulam minus recte a LINNAEO relato, sepa-

²⁾ Hort, Elth. p. 343. T. 256.

u) Miscell. Austriaca. V. I. p. 134.

v) Iacquin Hort, Vindob. p. 35. Tab. 81.

separari potest, ») Sedum rupestre saepius dodecandrum, & varians vbique numerus staminum.

372. Oxalis Acetofella.

373. Agrostemma Githago.

374. Lychnis Flos Cuculi.

37**5**•

viscaria.

376.

377. Cerastium vulgatum.

378.

viscosum.

379.

semidecandrum.

In Holsatia semper habet stamina decem fertilia.

380.

uruense.

381.

aquaticum.

Cerastia sphaerocarpa Stellariis maxime affines sunt, male in proprium genus nec colligentur.

382. Spergula aruensis.

383.

nodosa.

Class. XI.

DODECANDRIA.

Monogynia.

384. Afarum europaeum.

L. pr. Eutin.

385. Lythrum *Salicaria*.

Digynia.

386. Agrimonia Eupatoria.

Ез

Practer

w) Cf. Kiel, Litteratur lourn, 1779. p. 61.

Praeter magnitudinem & odorem citrinum vix mihi est sufficiens nota, quae repentem ab hac distinguat.

Trigynia.

387. Reseda Luteola.

388. Euphorbia Peplus.

389.

exigua.

390.

belioscopia.

391.

Cyparissias.

Claff. XII.

ICOSANDRIA.

Monogynia.

392. Prunus Padus.

Ad sepes prope Kühren, Nordtorf.

393. 394. Cerasus.

395.

spinosa.

Digynia.

396. Mespilus torminalis.

Crataegus torminalis L.

397.

Oxyacantha.

Crataegus Oxyacantha L.

398.

aucuparia.

Sorbus aucuparia LINN.

Semina crescendo contiguum baccae parietem indurant, & subcarrilagineum tandem faciunt, quemadmodum in Pyro. *)

Mespili

x) Scopoli Flor. Carniel. p. 748.

Mespili, Crataegi & Sorbi omnino vnum genus constituunt. Vidi enim in omnibus fere speciebus stylorum & seminum numerum quam maxime variare, ita vt non raro perdifficile sit ex Linnaeanis scriptis species determinare. 2) Nec ob eam notam separauit LINNAEVS Cydoniam a Pyro, quae in quoque loculo semina 8 ad 14 habet, 2) quum Pyro raro vitra duo semina sint in loculamento fingulo. Pyri habitus, modus crescendi, foliorum structura omnino alia. Sed character difficillime eruitur, quum inter priores fint, qui vera Poma gerant, etsi minuta, & carne minus infigni. Demonstrant Sorbus aucuparia, Crataegus Azarolus, alii. Auget difficultatem Pyrus baccata cui folia & flores Pyri communis, fructus Sorbi aut Mespili. Ergo Pyri character consistir in Pomo insigniter carnoso, qui nihil simile habet cum Bacca, aut nullus adest, qui a prioribus separet. Mespilus noster habet calveem quinquesidum, Petala quinque, Stylus 2 ad 6, Fructum inferum baccatum di, tri, tetra, quinque & polyspermum. Sit hic vel vera bacca, quae nuda feminaetegit, vel locula-Potuissem posteriores in mentis diuisus. proprium genus colligere. Sed & hi limites incerti, dum iunior Mespili aucuparii fru-Etus, arborem ad prius, adultior ad posterius genus trahat, & loculamenta haec interdum oblitterentur. Malui igitur plantas

y) Conf. etiam observationes Halleri Hist. T. I. p. 30 seq. Scop. I. c. Cranzii Stirp. Austr. T. 11. p. 88 seq.

z) du Hamelarb, fruit. T. I. p. 206.

a natura iunctas, coniunctas relinquere. Pyrum baccatam L. ad Mespili genus pertinere non est quod moneam.

399. Spiraea Filipendula.

400. Vlmaria.

Polygynia.

401. Rosa villosa.

Rosa vmbellata LEYS. 4) eadem est, b) vt video ex speciminibus Halae lectis.

402. canina.

403. rubiginosa.

Cum Rosa eglanteria a plerisque confunditur, e) quae est Rosa lutea auctorum.

404. Rubus idaeus.

405. caesius.

406. fruticosus.

407. Saxatilis.

408. Fragaria vesca.

409. sterilis.

410. Potentilla Anserina.

411. • argentea.

412. Tormentilla erecta.

413. reptans.

L. ad vallum lapideum prope Elmshen Hagen.

414. Geum vrbanum.

415. rinale.

416. Comarum palustre.

Claff.

a) Leyfer Flora Halenfis p. 92.

c) Vt du Roi Baumzucht T. II. p. 336.

Este Rosam foecundissimam Munchbausen Hausu, T. V. p. 279.

1 41 US

Class. XIII.

POLYANDRIA.

Monogynia.

417. Actaea Spicata.

418. Chelidonium Glaucium.

419. officinale.

420. Papaper Argemone.

42 I. Rhoeas.

422. dubium.

423 Nymphaea lutea.

424. alha.

425. Cistus Helianthemum.

Rarior in nostris terris occurrit prope Purlos in M. Weinberg.

Trigynia.

426. Delphinium Consolida.

Hexagynia.

427. Stratiotes Aloudes.

Polygynia.

428. Anemone Hepatica.

429. nemorosa.

430. Ranunculoides.

431. Thalictrum flauum.

432. minus.

Prius in pratis maritimis, versus Dusternbrok & Garten, posterius in arenosis prope die Broeck.

433. Adonis autumnalis.

F

434. Ranun	culus Flammula.		
435.	reptans.		
Ad lacun	n prope Einfeld.		
4 36.	Lingua.		
437.	Ficaria.		
Posset on	nnino ob maiorem numerum peta calycem naturaliter triphyllum		
ſeparari.			
4 3 8 ·	auricomus-		
439.	sceleratus.		
440.	bulbosus.		
441.	repens.		
442.	polyanthemus.		
443.	acris.		
444.	tunuginosus.		
445.	aruensis.		
446.	hederaceus.		
Stamina	semper quinque ab omnibus di-		
stinguunt.			
447.	heterophyllus foliis submersis		
2 5 4.	capillaceis, emersis reni-		
	formi palmatis.		
	Ranunculus aquatilis a.		
,	LINN.		
448-	aquatilis foliis omnibus ca-		
710:	pillaceis, laciniis diuer-		
	gentibus.		
r · · ·	Ranunculus aquatilis β & γ		
	LINN.		
449.	fluniatilis foliis omnibus		
	capil-		

capillaceis, laciniis parallelis longiffimis.

Ranunculus aquatilis

LINN.

Conveniunt hi tres Ranunculi habitatione aquatili, inflorescentia axillari, vniflora, petalis albis ad vnguem flauis, ideoque sub vno nomine comprehendit LINNAEVS, sed discrimina sunt insignia & facilia. Nec vnus in alterum a varia aquarum conditione mutatur. Omnes enim in fluuiis etiam, & immutati proueniunt v. c. in fl. Swentine.

450. Caltha palustris.

Class. XIV.

DIDYNAMIA.

Gymnospermia.

451. Aiuga reptans.

452. Nepeta Cataria.

453. Mentha syluestris.

454. gratissima spicis oblongis, foliis oualibus subtus hirtis serratis sessilibus, staminibus corollam aequantibus.

Mentha foliis elliptico lanceolatis, subtus tomentosis, spicis cylindricis, staminibus floris tubo aequalibus HALL. Hist.

T. I. p. 97. n. 328.

Caulis praealtus. Folia oualia, cordata, seffilia aut breuissime petiolata, mollia, subruF 2 gosa

gosa, subrus ad costas inprimis hirta. Antherae iuniores albidae faucem, adultiores carneae, lacinias aequantes. Spicae oblongae, terminales cum duabus lateralibus ouatis. Odor gratissimus Ocymi, aut Melissae. Persimilis Menthae syluestri, sed differt staminibus corolla aequalibus, saepius breuioribus nec longioribus, odore grato persistente. A Mentha gentili differt sloribus spicatis.

Plantam HALLERI eandem esse descriptio eiusdem, & specimina ex Heluetia missa

euincunt.

Prouenit ad littus nostrum, etiam hinc inde in hortis colitur.

455. aquatica. 456. aruensis.

457. gentilis.

458. Glecoma hederacea.

459. Lamium laeuigatum. d)

Copiosum verno tempore ad sepes. An maculatum ab hoc, an vtrumque ab albo vere differt? Vix videtur.

460. album.

461. purpureum.

. 462. amplexicaule.

463. Galeopsis Ladanum.

464. Tetrabit.

.465. Galeobdolon luteum.

Galeopsis Galeobdolon L. Habitus Galeopsidis, sed character omnino alius,

d) Conf. Hall. Hift, I. n. 270.

alius, qui potius Leonuri est, ad quem antea retulit LINNAEVS, & quocum retinet HALLERVS. Lamii speciem facit CRANZ. f) Melius vero ab omnibus distinguit DILLENIVS, g) nam ab Leonuris viique recedit, qui omnes peculiarem suum habitum conseruant, nec Lamii character conuenit. Placet igitur genus Dillenianum retinere. Miror tamen CRANZIVM, tam acriter, vt solet, LINNAEVM vituperare, quod hanc sirpem ad Galeopsides retulerit, quum & ipse hanc, & omnes Galeopsidis species Lamio adscripserit, nec itaque nostrum a Galeopside reuera separauerit.

466. Betonica officinalis.

467. Stachy's syluatica.

468. palustris.

469. aruensis.

470. montana.

In aruis prope Raasdorf.

470. Ballota nigra.

471. Marrubium vulgare.

472. Leonurus Cardiaca.

473. Clinopodium vulgare.

474. Thymus Serpillum.

.475. Melissa officinalis.

Prouenit Altonauiae in fyluofis prope Sclavenhof.

476. Scutellaria galericulata.

477. Prunella vulgaris.

Fз

Angio-

e) l. c

f) Stirp. Auftr. Fasc. IV. p. 262.

g) Cat. Gieff, App. p. 14.

'Angiospermia.

478. Rhinanthus Crista Galli.
Vtraque varietas in Holfatia prouenit. Non ita me observationes suffulciunt meae, vt, an altera differat specie, dicere audeam. Differre calycibus hirsutis HALLERVS, galeae auriculis truncatis, nectario rotundato sco-

479. Euphrasia officinalis.

480. Odonsites.

481. Melampyrum cristatum.

482. aruense.

483. nemorosum.

484. pratense.

485. Lathraea Squamaria.

486. Pedicularis palustris.

487. [yluatica.

488. Antirrhinum Elatine.

489. 490. minus. Linaria.

Peloria cerre non est progenies huius hybrida, sed monstrum. Ludit Linaria storibus irregularibus, 2—5 corniculatis, donec in veram Peloriam transeat. In specimine Goettingae lecto video stores Linariae & Peloriae in vna eademque stirpe. Observavi talem Peloriam in Antirrhino multicauli, minori & aruensi, & simile monstrum in Mimulo ringente, store regulari quinquesido pentandro aut didynamo. Peloria in horto Argentoratensi semina maturat. b)

b) Doct. schnecker hift nat, cultor eximius in litteris.

491. Antirrhinum Orontium.

492. Scrophularia nodosa.

Aquatica. 493.

vernalis. 494.

495. Limosella aquatica.

Claff. XV. TETRADYNAMIA.

Siliculosa.

496. Alyssum satinum.

Myagrum satiuum L.

Siliculae polysperruae sunt, ergo non est Myagrum. Ob stylum valuis proprium vt peculiare genus sub Camelinae nomine distinxit CRANZ, i) nec male. Filamenta denticulata non bonum praebent characterem Alyssi, quum in multis deficient.

497. Subularia aquatica.

498. - Draba verna.

499. Lepidium latifolium. L. pr. Broek.

500. Thlaspi aruense.

501.

campestre. perfoliatum. 502.

503. Bursa paftoris.

Thlaspi L.

Conveniunt Bursae cum Thlaspidibus silicula polysperma, emarginata, stylo & septo diuisa. Sed Bursae habent valuulas nauiculares

i) l. c. p. 18.

lares nudas, Thlaspides valuulas alatas. Bonus character, qui non turbari debuisset. Bursa Lepidio maxime affinis est, & cum hoc manere posset.

504. Cochlearia Danica.

505. officinalis.

506. Iberis nudiçaulis.

Iberides Thlaspidi non bene immiscuit cranz, k) a quo corollis irregularibus facile distinguuntur. Iberis rotundisolia non est huius generis. Corollae sunt regulares. Ergo ob conuenientem filiculam Bursis & Lepidiis affinis est, a quibus differt valuulis monospermis.

Siliquosa.

507. Dentaria bulbifera.

Copiosa prope Cronshagen, & Eulenkrug.

508. Cardamine Impatiens.

Petala certe nonnumquam profert. 1)

509. bir suta.

Nostra semper tetradynama est, nec tetrandra. Consentiunt specimina Harcynica, m) Thuringiaca, Norvegica, Austriaca.

510. pratensis.

511. amara.

Antherae nigrae, quas flauas in sequenti obferuaui, ") a quo demta siliqua vix distingui potest. ") 512.

k) Fasc. I. p. 20.

1) Cf. Kieler Litter, Journ. 1779. p. 1.

m) Weber Spic. p. 18.

n) Alias notas dedit Murray Apparat. medicam. V. II. p. 209.

o) Nihil interest si a pharmacopaeis vtraque confundatur, ita vt amaram Cardaminem sere praeseram. 512. Sifymbrium Nasturtium.

5 1 3.

syluestre. amphibium.

Siliqua ouata, omnino aliquid proprii haber, & potius ad filiculas referenda est. Nec igitur repugno si cum dillenio ?) & HALLERO ?) ob hanc notam separare velis.

515. Sophia.

5 16. officinale.

Erysimum officinale L.

517. Barbarea.

Erysimum Barbarea L.
Alliaria.

518.

Erysimum Alliaria L.

519. Erysimum cheiranthoides.

Vnicus character, qui Erysimum a Sisymbrio vere distinguit, consistit in siliqua exacte teträedra. Ergo Erysimum officinale, Barbarea, & Alliaria LINN. ad Sisymbrium migrare debuerunt. Barbareae quidem siliqua saepius aliquamtisper angulata est, minime autem exacte teträedra. HALLERVS Sisymbrium ab Erysimo glandulis distingui vult. Sed glandulis in distinguendis Cruciatarum generibus nihil tribuendum est, quae vix in vllo genere omnibus speciebus eaedem sunt. Vt taceam, quod sulcra characteres generum intrarecerte nequeant. Sed ad species glandulae adnotari merentur, essi fatendum est, illas etiam in his saepius variare.

Hesperides nonnullae siliquam exacte te-

q) 1, c. T. 1. p. 211.

p) App. nou, gen p. 121. T. 6.

traedram habent, v. c. africana & aliae a LINNAEO non descriptae. Sed hae distinguuntur peralorum & stigmatis conditione.

520. Arabis thaliana.

birluta SCOP. 521.

Turritis bir (uta LINN.

Occurrit ad saxa inter Garten & Hagen, ad M. Wittenberg. Arabis omnino species est, etiam ex charactere LINNAEANO a glandulis desumto.

arenosa scop. Carn. tab. 40. Sisymbrium arenosum LINN.

· Rarius in arenosis versus Viehburg.

523. Sinapis aruensis.

Alba. 524.

525. Raphanus Raphanistrum.

526. Bunias Cakile.

527. Crambe maritima. L. prope Bulk.

Claff. XVI.

MONADELPHIA.

Decandria.

pusillum.

528.	Geranium	cicutarium.
529.		syluaticum.
530.		palustre.
531.		robertianum.
5 32.		dissectum.
5 33·		sanguineum.
	Habitat pr.	Putloos.
533.	• • • • • • • • • • • • • • • • • • •	molle.

533•

Polyandria.

535. Althaea officinalis. Non raro pr. die Broek.

536. Malua syluestris.

537. rotundifolia.

538. Alcea.

Class. XVII.

DIADELPHIA.

Hexandria.

539. Fumaria bulbosa.

Occurrit ad sepes prope Viehburg & alibi planta multo tenerior, humilior, paucislora. Est Fumaria bulbosa, radice non caua minor C. BAVH. Pin. p. 144, quam primo aspectu omnino pro distincta specie habeas, & disferre bracteis digitatis HALLERVS r) perhibet, sed hanc notam in nostris non inuenio, quae bracteas ouatas, integras habent, nec aliam quae sufficiat; essi ex meis observationibus certum sit, non mutari sequentibus annis in varietatem maiorem.

540.

officinalis

Octandria.

541. Polygala vulgaris.

Decandria.

542. Spartium Scoparium.

Spartium a Genista post TOVRNEFORTIVM separarunt LINNAEVS & HALLERVS. Est

rtique

r) Hist, Helu, n. 349.

vtique aliquid proprii in habitu, sed character qui vtrumque genus distinguat, vix eruendus est, nisi hunc in figura leguminis. aut compressa aut subrotunda turgidiuscula quaeras. Semina plura Genissae pariter habent ac Spartia. Magnitudo vexilli nec susficit, nec bonum dat characterem. In calyce bilabiato Spartii discrimen HALLERVS, in stigmate villoso LINNAEVS, non bene posuerunt.

543. Genista tinctoria.

544. pilosa.

545. anglica.

546. germanica.

Vtraque posterior nimis affinis est.

547. Vlex europaeus.

Prouenit circa Hamburgerbaum, Probsteier Hagen, Aschberg.

548. Ononis spinosa.

aruensis L. Syst. veg.

Retinui spinosae nomen, olim plantae nostrae a LINNAEO datum. Ononis enim spinis carens purpurea C. BAVH. Pin. p. 389 me iudice diuersa est specimina Suecica, Norvegica, Germanica. Spinosam primo anno interdum mitem esse, recte observauit Loesel. Sed spinosa dura est, suffruticosa, ramis lateralibus procumbentibus, adultioribus certe spinosis; mitis herbacea, erecta, soliis priori maioribus, viscosioribus. Haec numquam spinas producit.

549

s) Flor. Boruff, p. 17.

549·	Anthyllis Vulneraria.
	In M. Weinberg pr. Putloos.
550.	Orobus vernus.
	Orobus montanus scop. Carn. tab. 41 non
	differre viderur.
551.	tuberosus.
552.	niger.
	Prouenit cum verno in syluula inter Neu-
	munien & Schoenkirchen.
553.	Lathyrus pratensis.
554.	
555 •	palustris.
•	Inter Arundinem prope Süsel.
5 56.	Vicia dumetorum.
557-	
558.	Satiua.
559.	sepium.
560.	
561.	Eruum tetraspermum.
562.	hirfutum.
563.	Ornithopus perpusillus.
564.	Aftragalus glyciphyllus.
565.	Trifolium Melilotus officinalis.
566.	bybridum.
567.	
568.	AIH Tepens. Y 10 1
569.	alpestre.
570.	530. Hypericum. aruenfe. musicum. arun
571.	Committee of the commit
••	In pratis maritimis v. c. versus Düsternbrok.
	572.

572.

montanum.

In. M. Weinberg.

573.

agrarium.

574.

spadiceum.

575.

procumbens.

576.

filiforme.

577. Lotus corniculatus.

a. syluaticus.

Lotus maier & C O P. Carn.n. 936

B. armensis.

Lot. corniculatus SCOP. n. 937.

Specie differre Lorum corniculatum syluaticum maiorem a corniculato aruensi minori contendunt ROSEN 1) & SCOPOLI. 2) Priori folia lanceolata, bracteas lanceolatas, filamenta alterna breuiora apice non dilatata, posteriori folia ouata, bracteas semicordatas. filamenta apice dilatata tribuunt. Sed nec has, nec alias notas, quas afferunt sufficere in aduerfariis adnotaui.

Dorycnium non male ab hoc genere feparatur.

578. Medicago lupulina. 579.

falcata.

Class. XVIII.

POLYADELPHIA.

Polyandria.

580. Hypericum quadrangulum.

581**-**

r) Obf. p. 38. n. 26.

581, 582. perforatum. humifusum.

Copiosum prope Preetz.

Miror hoc pro monstrosa degeneratione perforati a nonnullis v) haberi. Praeter caulem prostratum, insigne illi est discrimen in calyce serrato, glanduloso, qui integer in persorato.

583.

montanum.

584.

hir sutum.

Vtrumque prope Neumuhlen, Rasdorf.

586.

pulchrum.

In fyluis prope Rasdorf, & in aruis prope Bordisholm, Neumunster.

Class. XIX.

SYNGENESIA.

Polygamia aequalis.

587. Tragopogon pratense. 588. Scorzonera angustifolia.

Rara & difficilis planta. Sed specimina Holfatica in ericens prope Itzeho & Mulenbarwik lecta, cum Helueticis & Austriacis omnino conueniunt. Scorzonera villosa scor. Carn. n. 952. Tab. 46 nostrae valde affinis est, vidi enim specimina tota vere villosa, bi & tristora, sed differt caule folioso.

Tragopogon pinifolium hispanicum BAR-REL. Pl. Gall. Ic. 496, quod LINNAEVS huc refert, certe diuersissimum est, quum caulis

fir dense foliosus.

v) Viremann Saggio dell Istoria erbaria, delle Alpi di Pestoja, Scopoli & Cranz I. c.

589. Scorzonera laciniata.

590. graminifolia.

591. Sonchus oleraceus.

592.

arnensis.

593.

palustris.

Sonchi genus naturale non debet confundi cum Hieracio, ») a quo equidem difficile, fed calyce conico satis distinguitur.

594. Phrenanthes muralis.

595. Taraxacum officinale.

Leontodon Taraxacum

LINN.

Communicauit specimina soliis lanceolatis integerrimis aut denticulatis, laciniis calycis exterioris ouatis erectis appressis in Suecia lecta Cl. EHRHARD. LINNAEVS pro varietate habet, vt etiam ex GOUANO ») video. Sed calyx diuersissimam speciem indicat, quam recte, separauit GOUAN. ») Eandem subintelligere videtur, seguier. »)

596. Leontodon autumnale.

597.

hispidum.

598.

hirtum.

Pappus plumosus sessilis distinguit Leontodon a Taraxaco, a) calyx oblongus a Picride. Mire & persaepe inter se turbarunt auctores

x) Obf. p. 55.

z) Plant. Veronens. Suppl. p. 264.

^{»)} lunxit scoroli.

y) Leontodon Raji foliis petiolatis lanceolatis runcinatisque, calycibus erectis. Gov. l.c.

s) Addit scoroli l. c. p. 99. receptaculum planiusculum, quod conuexum est in Taraxaco.

Stores has plantas, quibus Taraxacum, quod ex adlatis notis differt, si etism ad calycem exteriorem reflexum attendere nolueris, immiscuit LINNAEVS. HALLERYS Leontodon Picridi associauit, cui valde affine est, vt praecipua nota fit in figura calycis. Sed Picridis habitus alius, & calyx exterior laxus. Recte separauit & Picridem & Leontodon a Taraxaco scopoli. Posterius cum Fuchsto b) Hedypnöem vocauit. Praestat vero bonum & in officinis receptum nomen ser-Pulchrum characterem calycis exterioris reflexi neglexit scopoli, nec repugno, quum Hedypnois paludosa c) & Leontodon Raji Gou. habeant calycem exteriorem erectum, nec generum multiplicationem amem, nisi characterum firmitas hanc exigat. Chondrillae Hedypnöem paludojam afsociarem, nisi totus habitus repugnaret. Chondrillae ergo discrimen erit in calvee cylindrico striato. Neque hanc Scorzonerae, cui valde affinis est, immiscere volui, vt pappus plumosus inturbatus maneat. d) Leontodon hastile ad Apargiam scopoli pertinet, quam ob receptaculum villosum & pappum plumosum ab Hieracio iure separauit.

599. Hieracium Pilosella. dubium.

600.

601.

Auricula.

Praeter

b) Hift. plant, p. 680. c) Ej. n. 958, Tab. 48.

d) Ergo Scorzonera Picroides ab hoc genere remouenda est.

Praeter folia lanceolata nulla mihi est nota, qua Auricula ab Hieracio dubio distinguatur. Et omnibus rite computatis omnino est varietas praecedentis, vt video ex copiosis vtriusque speciminibus ex variis terris alla-Sed a Pilosella, cui iungit scopoli certe diuersum est, foliis superne raris pilis haud adspersis, a cymoso stolonibus.

602. Hieracium murerum.

syluaticum GOU. Obs. p. 56. 603. Sermo mihi est, de varietate a GOUANI, quae foliis caulinis multis, longissime lanceolatis, vtrinque glabris omnino ab Hiera-cio murorum differre videtur. Sed affinitas Folia radicalia plerum-H. Sabaudi summa. que ouata funt..

Prouenit in syluis prope Düsternbrock.

paludojum. Esse forte varietatem Hieracii murorum a lo-604. co natali mutatam autumat LINNAEVS, nec repugnat HALLERVS, f) sed caulis glaber sulcatus, paniculatus, folia glabra caulina plura amplexicaulia distinguunt. Accedit calycis nigredo infignior. Hieracium GMELINI Flor. Sibir. Tab. 9, quod HALLERVS ad hoc retulit omnino est lyra-

tum LINN. Verum Hier. lyratum est varietas paludosi, quum in nostro paludoso pedun-

culi saepius hispidi sint.

[abaudum. 605. umbellatum. 606.

607. Cre-

e) Spec. Plant, p. 1129. f) Hift, Helu, l. p. 19, n. 46.

607. Crepis foetida.

608. tectorum.

609. biennis.

610. viridis.

Crepides tectorum, biennis, Dioscoridis & virens quam maxime variant, nec notae hucvsque datae satisfaciunt. Crepis stricta scop. Carn. n. 956, Tab. 47 eadem cum virente videtur, specimina enim in Heluetia, Germania v. c. circa Gotham & Holsatia lecta, omnino cum icone plantae scopolianaz conueniunt, quae a Crepide pulchra longissis me differt.

611. Hyoseris minima.

612. Hypochoeris glabra.

613. radicata.

614. Lapsana communis.

615. Cichorium Intybus.

616. Arctium Lappa.

б17. Serratula tinetoria.

In M. Weinberg.

618. aruensis.

619. Cirsium oleraceum.

Cnicus oleraceus L.

620. lanceolatum.

Carduus lanceolatus L.

621. palustre.

Carduus palustris L.

622. acaule.

Carduus acaulis La

623. Carduus nutans.

H 2

624. Carduus crispus.

625.

acanthoides.

Carduus acanthoides J. BAVH. alius est, sed C. caule crispo Ej. huc pertinet. Serratula a Carduis ob calycem muticum omnino separari potest. g) Sed inter Cnicum & Carduum LINN. vix verum discrimen intercedit. Squamas simpliciter spinosas, nec ramosas spinosas, habent Cnici varii. Bracteae calycem cingentes male in charactere assumuntur. Et Carduus tataricus illudit Botanicos, qui iunior Cnicus adultior Nec tomentum calycis cha-Carduus est. racterem suppeditat, quum sensim euanescar. Merito ergo haec omnia reiecerunt HALLE-

RVS & SCOPOLI, & VAILLANTII b) ex pappo bene constituta genera retinuerunt. Erit ergo Cirsio pappus plumosus, Carduo pilosus. Cui hae notae nimis artificiales videntur, vtrumque genus iungat oportet.

Sed pappus magni est momenti in floribus compositis. 626. Onopordon Acanthium. Habitat ad vias circa Lubeck.

627. Carlina vulgaris.

628. Bidens minima.

L. in torfosis prope Itzeho.

629.

cernua.

B. Coreopsis Bidens L.

630. Eupatorium cannabinum.

Poly-

g) Negat scoroli. b) Mem. de l'acad. de Paris 1718.

	فالقا	61	C/S
	Polyga	mia si	uperflua
6 31.	Tanacetur		
632.	Artemisia	campest	ris.
633.		Absinth	
634.		vulgari	s.

Posset ob receptaculum Absinthium ab Artemisia separari, vt secit HALLERVS. Sed habitus similis, & conuenientia reliquarum partium vtrumque iunxit.

635. Gnaphalium arenarium.

636. luteo-album. 637. dioicum. 638. fyluaticum.

639. vliginosum.

640. Erigeron acre.

641. · canadense.

642. Tussilago Farfara.

643. Petasites.

644. Senecio vulgaris.

645. erucifolius.

646. abrotanifolius. 647. lacobaea.

648. After Tripolium.

649. annuus.

L. pr. Ploen & Altonaviae in fyluosis pr. Sclauenhof.

650. Solidago virga aurea.

651. Cineraria palustris.

652. Inula britannica.

653. dysenterica.

H 3

i) Cl. Weber Resp. Stechmann diff, de Artemisiis.

654. Inula Pulicaria.

salicina. 655.

656. Arnica montana.

657. Bellis perennis.

658. Chryfanthemum Leucanthemum.

659. segetum.

660. Matricaria Parthenium.

maritima. 66 I.

662. Suaneolens.

Varietas est sequentis.

Chamomilla. **663.**

664. Anthemis aruensis.

665. Cotula.

tinctoria. 666.

667. Achillea Millefolium.

Polygamia frustranea.

668. Centaurea phrygia. Ad sepes prope Schoenberg.

669. .Cyanus.

· Scabiola. 670.

· · Tacea. 671.

Polygamia necessaria.

672. Filago germanica.

pyramidata. 673.

674.

aruensis. 675.

Monogamia.

676. Issione montana.

677 Lobelia Dortmanna. Ad lacum prope Einfeld.

678. Viola palustris.

679. odorata.

680. canina.

681. mirabilis.

In syluula Pensionistenburg prope pagum Garten.

682. tricolor.

683. Impatiens Balsamine.

Class. XX.

GYNANDRIA.

Diandria.

684. Orchis bifolia.

685. Morio.

686. mascula.

687. latifolia.

688. incarnata.

689. maculata.

690. Ophrys Nidus anis:

691. cernua.

692. · paludosa.

Prouenit in torfosis prope Hamburgerbaum.

693. Serapias latifolia.

694. longifolia.

Triandria.

EHRHARTIA.

Hamolocenchrus MIEG. Alt. Helv. T. IV. p. 317.

Calix

Calyx vniglumis, compressus, clausus! Corrolla nulla. Semen obouatum, compressum. Char. sec. Radic. sibrosa, subgeniculata. Caulesc. culmosa, simplex, foliosa, articulata. Foliat. subulata, simplex, integerrima, (graminea.) Instor. paniculata, terminalis. Fulcr. nulla.

695. Ehrhartia clandestina.

Phalaris Oryzoides LINN.

Abundat ad paludes prope Viehburg & Preez-Culmus pedalis, bipedalis, saepius horsum vorsum stexus, vbique vaginatus. Genicula hirsutissima. Vaginae asperrimae. Folia lata, breuia, glabra, retrorsum non nihil aspera. Panicula ramosa, contracta, vagina semper arcte inclusa, vt in plerisque storescentiam in illa absoluat & semina maturet. Rachis & pedunculi stexuosi. Calyx breuiter pedunculatus, vniglumis, pellucidus, lineatus, compressus, semiouatus, vtrinque clausus, ciliatus. Corolla nulla. Styli duo breues. Stamina tria. Filamenta breuissima, apici germinis inserta. Semen compressum, obouatum, album.

Verum characterem huius plantae hucdum nullus dedir, quae vnicum exemplum est Graminis gynandri. Habitus, panicula nudata, omnino Oryzae est, ita vt ad hance etiam retulerit gronovivs, k) sed character diuersissimus. A Phalaride desectu corollae abunde differt, & calyce clauso ab omnibus graminibus. Ehrhartiam vocaui in honorem & memoriam. F. EHRHARTE Helue-

k) Flor. Virgin. p. 153.

Helueri, qui lynceis oculis iam varia plantarum cryptogamicarum genera nouiter illustrauit, atque in his illustrandis perget, & cui multas nouas de plantis observationes deben-

Rarissima haecce ad plantas Germaniae indigenas hucusque a nemine relata, in paludibus nemorosis Iamaicae!) & Virginiae m) primum detecta, postea etiam in Heluetiae aquosis m) & agris Oryzaceis Italiae lecta est. •)

Hexandria.

696. Aristolochia Clematitis.

Polyandria.

697. Arum maculatum.

In Holfatia rarius reperitur. Prouenit tamen circa Eutin, Aschberg, Neustad in M. Teufelsberg.

698. Calla palustris.

699. Zostera marina.

700. oceanica.

Praeter magnitudinem vix a priori differe.

Class. XXI.

MONOECIA

Monandria.

701. Zanichellia palustris.

702. Lemna trifulca.

1

703.

¹⁾ Sloane Voyage to Madera-Iamaica, p. 34.

m) Gronov. 1. c.

m) Hall. Hift. T. II, p. 202 & Mieg 1, c.

o) Linner Spec. plant. P. 81,

703. Lemna minor.

704. gibba.

705. polyrhiza.

Flores Lemnae a MICHELIO P) & VALIS-NERIO 9) in Italia antea visae, in Germania diu latuerunt, ita vt ab accuratissimis & solertissimis Botanicis detegi non potuerint. Nec feliciores in his observandis fuerunt Bo-Non mirum igitur est, tanici helueti. r) flores hosce a variis in dubium vocatos, & fere negatos fuisse. s) Fateor me ipsum in hanc fententiam abiisse, donec nuperrime inflorescentiam observauering circa Hannoveram EHRHART 1) Botanicus in detegendis minutissimis plantarum partibus felicissimus, & circa Kiliam GRAUER vir iuuenis ob ingenii candorem & feruorem in addiscendis iis, quae medicum ornant, nobis omnibus carus. Admodum gauisus sum, dum haec nouiter a se detecta mihi demonstraret GRAVERVS. Ex his confirmatur, flores Lemnae gibbae omnino ita se habere, vt hosce post michelium descripsit EHR-Quod ad fructum ab EHRHARTO nondum visum attinet, moneo capsulam paululum compressam, virinque in disco nonnihil depressam, adultiorem magis globo-

p) Nou, plant. Gen. p. 15. Tab. 11.

· r) Cf. Hall. Hift. T. UJ. p. 68.

s) Hannov, Magaz, 1779, St. 167.

q) Raccolta di varie offeruazioni p. 139. Galeria di Minerua T. V, p. 251 & T. VI, p. 73. Eph, N. C. Cent, III, obs. 34.

s) Inter plantas cryptogamicas Lemnam post Ric-

fam, stylo persistente acuminatam, bilocularem ") dispermam esse, semina basi rotundiora glabra. LINNAEVS igitur in his corrigendus est, qui capsulam globosam vnilocularem, semina vtrinque acuta striata Lemnae tribuit. v) Sed semina adultiora nondum vidi & haec forte striata sunt. Haec de Lemna gibba. In qua autem non requieuit GRAVERVS, sed indefesse scrutando contigit, vt tandem etiam flores in Lemna polyrbiza, a nullo Botanico hucdum visos, nudauerit. Hae cum floribus Lemnae gibbae quod ad partes attinet conveniunt, sed sedes omnino alia est. Locantur enim inter duplicaturam laminae vtriusque, eo latere vbi vnum folium altero infinuatur. Fructus convenit cum priori sed maior est, & magis com-Nullum igitur dubium superest, pressus. Lemnae genus inter plantas perfectas locum mereri, quum flores viderint in gibba praeter Italos EHRHART & GRAVER, in minori LINNAEVS, in polyrbiza GRAUER. Tempus florendi est Iulii & Augusti mense. Sed in flores Lemnae trifulcae adhucdum inquirendum eft.

Lemna arbiza LINN. est primum initium Lemnae polyrbizae. In hac igitur fructificatio non exspectari debet.

Sed cuinam vsui nunc inseruiant radicularum calyptrae a WEBERO *) descriptae, mihi omnino latet.

I 2

Trian-

m) Spicil, p. 25.

u) Consentit Valisneri Raccolta di var. off. l. c.

v) Gen. plant. p. 478.

Triandria.

706. Typha latifolia. 707. angustifolia.

Vtraque promiscue crescit. An vere differunt?

708. Sparganium erectum.

709. natans.

In fossis torfosis prope Sülel.

710. Carex dioica.

711. pulicaris.

712. arenaria.

713. vliginosa.

714. leporina.

715. vulpina.

716. Brizoides.

717. muricata.

Carex spicis ternis echinatis, glumis lanceolatis, capsulae mucrone simplici. HALL. 11. 1366 ab hac vix differre viderur, vt video ex speciminibus Hercynicis.

718. loliacea.
719. remota.

720. flana.

721. digitata.

722. montana,

723- globularis.

724 filiformis.

725- pilulifera.

726. atrata.

727. limofa.

728. capillaris.

729. Ca-

729. Carex panicea.

730. Pseudo Cyperus.

731. cespitosa.

732. acuta, nigra.

733. – vesicaria.

734. Syluatica WEB. Spic. n. os.

Carex patula SCOP. t. 59 & Carex capillaces

LEYS. Flor. Hal. p. 841 idem est.

A priori differt capsula non rostrata, sed ouata cum breui mucrone. Habitus est Caricis Pseudo Cyperi, sed capsulae nec asperae nec hirtae sunt. x)

735. birta.

Tetrandria.

736. Betula alba.

737- Alnus.

738. Vrtica dioica.

739. vrens.

Pentandria.

740. Xanthium Strumarium.

Polyandria.

741. Ceratophyllum demersum

742. Myriophyllum spicatum.

743. verticillatum.

744. Sagittaria sagittifolia.

745. Quercus Robur.

746. Fagus syluatica.

I 3

747.

x) Conf. HALL. Helv. n. 1396.

747. Carpinus Betulus.

Ostryam bene ab hoc genere separauit Mr-

748. Corylus Anellana.

Adelphia.

749. Pinus syluestris.

750. Abies.

Syngenesia.

751. Bryonia dioica floribus dioicis.

Nostra Bryonia semper baccas rubras haber. Hanc pro varietate albae haber LINNAEVS. Sed ea, quam baccis nigris in aliis Germaniae regionibus legi, semper monoica, nostra vero dioica est.

Class. XXII.

DIOECIA.

Diandria.

752. Salix triandra.

753. pentandra?

754. vitellina.

755. amygdalina:

756. purpurea.

757. Helix.

758. arenaria.

759. incubacea.

Planta, quae in torsosis nostris non rara, insigniter variat. Folia iuniora ouata, suborbiculata, vtrinque albo tomento obducta.

Frutex

y) Nou. Gem. tab. 104.

Frutex paruus repens. Adultior erectus, foliis lanceolatis, subtus villoso nitidis. Fateor me limites inter incubaceam, repentem, fuscam & rosmarinifoliam ignorare.

Vix in vilo genere species adeo variant. Hinc insuperabiles difficultates.

sed non omnes absoluit, du ROL 2)

760. 761.

caprea. cinerea.

Triandria.

762. Empetrum nigrum.

Tetrandria.

763. Viscum album.

764. Hippophäe Rhamnöides.

765. Myrica Gale.

Pentandria.

766. Humulus Lupulus.

Octandria.

767. Populus alba.

768. tremula.

769.

nigra.

Enneandria:

770. Mercurialis perennis.

771. Hydrocharis Morfus ranae.

Monadelphia.

772. Iuniperus communis.

Rarior alio loco, quam in ericetis pr. Nordorf, prouenit.

Claff.

z) Obl, botan,

アルマング Claff、XXIII.

POLYGAMIA.

Monoecia.

773. Holcus mollis.

774. lanatus.

775.

Auenaceus calycibus bifloris, arifta floris masculi dorfali refracta.

Auena elatior L.

776. biaristatus calycibus subtrissoris, flosculis pedicella-

tis apice biaristatis.

Auena dubia paniculara, calycibus subtrissoris, stosculo infimo terminali, arista recta, reliquis apice biaristatis, dorsali arista restexa. LEERS Flor. Herbon. p. 41, Tab. 9, f. 3. Auena paniculata calycibus subtrissoris, stosculis superioribus apice biaristatis, dorso arista restexa, pedicellis superne incrassatis. MÖNCH Plant. Hass. p. 49, Tab. 2.

777. Parietaria officinalis.

778. Atriplex laciniata.

779. bastata.

780. painla.

781. littoralis.

782. Acer Pseudo Platanus.

783. Platanoides.

784. campestre.

785. Aesculus Hippocastanum.

Dioecia.

786. Fraxinus excelsior.

787·

13 UN

Claff. XXIV.

CRYPTOGAMIA.

O. I. Filices.

Inflorescentia spicata, antherifera, a) a foliis distincta.

787. Ophiogloffum vulgatum. In pratis prope Garten.

788. Osmunda Lunaria. In collibus circa Preez.

789. regalis.
Incolit torfosa versus Grossen Aspe.

O. 2. Epiphyllospermae.
Inflorescentia antherifera, sessilis in pagina inferiori solii.

790. Pteris aquilina.

STRVTHIOPTERIS. 6)

Frons florigera a reliquis distincta.

791. Struthiopteris Spicant.

Ab Osmunda iure separandam censeo. Quum fructissicaciones in inferiori pagina tantum reperiantur, inflorescentiam ad frondosas aon autem scaposas retuli, & exinde genus Epiphyllospermis adscripti. Differt ergo & ab hoc & ab Osmunda, Osmunda Struthiopteris Linn. quae inflorescentiam scaposam gerit, & Onocleae valde affinis est.

792. Asplenium Trichomanoides.

Rarius in vallis lapideis inter Garten & Hagen.

793.

a) Cf. Maratti de vera florum existentia in plantis dorsiferis.

b) Cordi Hist, plants p. 171, Hall. Enum. pl. Helv. p. 132.

793. Asplenium Ruta muraria. germanicum WEIS. c) 794. 795. Polypodium vulgare. Phegopteris. 796. cristatum. 797. Filix mas. 798. foemina. 799. Huius varietates, aut si mauis distinctae ab hac species videantur apud MVLLERVM d) & WEISSIVM.) Hae etiam in nostris svlvis proueniunt, sed limites vix determinantur, quum per gradus vnain alteram transeat.

Thelypteris. 800.

Acrostichum Thelypteris LINN. Spec. Plant.

801.

Dryopteris.

O. 3. Rhizospermae.

Fructificationes pone radicem collocatae. 802. Pilularia globulifera.

L. in paludosis circa Lübeck.

803. Isoëtes lacustris.

Habitat in pratis paludosis pagi Süsel.

O. 4. lulospermae.
Antherae? f) sessiles in amentis nudis.

804. Equisetum sylvaticum.

805.

aruense.

806.

palustre.

807. Equi-

c) Crypt. p. 299.

d) Flor, Pridrichsdal, p. 193.

e) l. c. p. 313.

f) Non repugno si capsulas seminiferas dici mauis;

807. Equisetum fluuiatile.

808.

limosum.

80**9**.

byemale.

O. s. Metaxillares.

Fructificationes sessiles in axillis soliorum aut squamarum.

CHARA.

Fructificationes baccatae in axillis foliorum. 810. Chara vulgaris.

811.

hispida.

812. Lycopodium clauatum.

813.

inundatum.

814.

annetinum.

O. 6. Musci. 8)

Capsulae liberae, vniloculares, polyspermae, pedunculo plus minus insigni affixae.

Quas pro partibus fructificationis masculis & foemineis Muscorum nuperrime habuit Cl. HEDEWIG gg) certe nihil aliud sunt, quam gemmae & earum vasa nutritia.

815. Fontinalis b) minor.

Rarius cum sequente in fl. Swentine.

816.

antipyretica.

819.

albicans WEB. n. 115.

Bryum apocarpum & LINN.

b) Conf. weber Spicil. p. 35.

g) Muscorum & plantarum sequentium ordinum largus prouentus est in syluis Preezam, ambientibus.

gg) Samlung zur Physic I B. 3 St.

820. Fontinalis apocarpa web. n. 116.

Bryum apocarpum a LINE.
Viraque posterior infigniter differt, quam
praeter notas a WEBERO i) datas, Fontinalis albicans habeat oras integerrimas, quae
dentatae suint in apocarpa. k)

WEISSIA. D

Calyptra pilosa, pili erecti.

811. Weissia Polytrichoides.

Polytrichum Bryoides WEIS

Bryum friatum LINN.

A Bryis admodum recedit, hinc ob calyptram pilosarn, calyptrae villosae Polytrichi persimili, ad hoc retulerunt post DILLE NIVM **) varii Rotanici, sed ab hoc etiam calyptra sinaplici differt.

Weissiae .nomen imposuit EHRHART in memoriam FRID. GVIELH. WEISSII Practici Goettingensis, qui de re boranica & inprimis plantis cryptogamicis bene meruit.

POLYTRICHVM. Calyptra duplex exterior villosa, interior glaberrima.

822. Polytrichum commune.

823.

manum WEIS p. 173.
Mnium Polytrichoides
LINN.

Calyp.

i) l. c.

k) Ex observat. Ebrbarti.

¹⁾ Austore Ebrbarto, Hannov, Magaz. 1279.
m) Hist. Muscor. tab. 55.

Calyptra exterior villosa Polytrichorum, est pars perichaetii, quam seta adscendens secum rapit. ")

824.	Hypnum	0)	taxifolium.	•	•
825.	_	•	denticulatum	!.	•
825.		Br	yoides.	•	•
826.		ad	ianthoides.	•	
827.		COT	mplanatüm.		
828.		Tr	ichomanoides	SCHREB.	WEB.
•				n. 126.	· ,
829.	· .	UX	idulatum.		
830.	•	fili	icinum.	•	2
831.		60	mpressum.		•
832.		CH	spidatum.		•
	Planta in va	rio	loco natali i	nfigniter	variet,
	vt suspicar I	Hy	pnum <i>fluitans</i>	p) huius t	antum
	effe varietat	em	loco mutatai	n.	
8 33	,		oliferum.		•
834	•	PA	rietinum.		
835	•	pr	aclongum.	•	
83ნ			ista castrensis	•	
837	•	pl	umofum.	•	
838			presiforme.		
839	•		luncum.		
840	•	TH	gojum.		4
841	• • • • • • • • •	pa	dustre.		
842	•	• .	reum.		, , , , , , , , , , , , , , , , , , ,
843		ſq	uarrosum.		
•		• •	Ќз		844

n) Ex observ. Ebrharti.

o) Vid. Web. Spic. p. 42. p) Linn. Flor, Suec, p. 1034 & Weis Grypt, p. 226.

844. Hypnum	scoparium.
	Bryum scoparium LINN.
845-	heteromallum.
	Bryum heteromallum LINN.
846.	rurale.
•	Bryum rurale LINN.
847-	dendroides.
848	alopecurum.
849	glaucum WEB. n. 150.
	Bryum glaucum Linn.
850.	curtipendulum.
851.	triquetrum.
852.	purum.
.853	illecebrum.
854	riparium.
855.	canescens WEB. n. 156.
856.	capillare WEIS p. 205.
•	Mnium 1) capillare LINN.
857-	cespititium weis.
	Mnium cespititium LINN.
858.	cirrbatum WEIS.
	Mnium cirrhatum LINN.
859.	nitens WEB., n. 159.
860.	trichoides WEB. n. 160.
-	Bryum trichoides LINN.
861.	tortuosum.
_	Bryum tortuosum LINN.
	862

q) Rationes, quae me mouerunt vt Mnii genus non retinuerim, fed species eiusdem Hypnis Bryis & Polytrichis adscripserim Vid, in wes. Spic. Praef.

8 62.	Hypnum rutabulum.	-
٠	Brusciforme WEIS p. 22	5.
863.	myosurcides.	
_	Huius varietates descripsit weber 1. c.	Pi-
	liforme tamen ab his separari posset.	•
864.	sericeum.	
865.	velutinum.	
866.	serpens.	
867.	intricatum SCHREB. Spic.n.1	072.
8 68.	Bryum extinctorium.	
	Copiosum est circa Viehburg & in M.	alca-
	reo pr. Segeberg.	
869.	subulatum.	
870.	mur ale.	
871.	pyriforme.	•
	Mnium pyriforme LINN.	
872.	vndulatum.	• •
873.	pellucidum.	
874.	vnguiculatum,	
875.	truncatulum.	
876.	paludosum.	
877.	viridulum.	
878-	argenteum.	
879•	puluinatum.	
880.	hygrometricum.	
	Mnium bygrometricum LIN	N.
881.	hornum.	
	Mnium hornum LINN.	
882.	punctatum WEB. n. 184.	
	Mnium serpillifolium punct.	atum
٤		§8 3 •

883. Bryum suspidatum web. n. 185. Mnium serpillifolium, cuspidatum L. dendroides WEB. n. 126. 884 Mnium serpillifolium, vndulatum LINN. rofeum WEB. n. 187. 885. Mnium ferpillifolium proliferumL. pomiforme. **3**86. fontanum. 887-Mnium fontanum L. diaphanum. 888. Mnium pellucidum LINN. androgynum. **8**89• Mnium androgynum L. palustre. 890. Mnium palustre L.

891. Phascum cuspidatum schreb. 7)

Phascum acaulon a LINN.

Icon OEDERI T. 249. f. 3. non ad hoc, sed ad Weberam; pertinet, quae praesentia operculi a Phasco differt. 2)

892. Pha-

r) De Phasco p. 8.

s) Ebrbars Hann, Magaz, 1779.

The Buxbaumia feliofa was. Sp. n. 196, quae vtique ex multis notis cum Buxbaumia conuente, hinc ad hanc a schmiedelio de Buxb. p. 26 & waber o l. c. relata fuit. Sed quum habitus Buxbaumiae aphylius hanc ab omnibus muscis & varii characteres Weberam a Buxbaumia distinguant, nouum exinde constituit genus en ruaet l. c.

21 802. Phascum muticum schreb. Phaseum acaulon B LINN. subulatum. 893. Serratum. 894. Has Phasci species legi in fossis syluosis verfus Dusternbrook & Preez autumnali & vernali tempore. O. 7. Coleofissae. Inflorescentia fissa, in duas aut plures partes. 895. Iungermannia u) asplenoides. viticulosa. 80**6**. polyanthos. 897. lanceolata. 898. bidentata. 899. n. maior. B minor. y globulifera WEB. Mnium fillum LINN. bicuspidata. 900. e maior. B minor. y globulifera.

901. vndulata.
902. nemorea.

903. albicans.

904. resupinata. L

905.

u) Iungermannia alpina & rupestris non sunt huius, sed distincti ab omnibus | Muscis & Coleofissis generis. Alpinam sub Andreae nomine descripsit EHRHART Hann. Magaz. 1779.

905. Iungermannia	reptans.		
906.	cochlearifor	rmis WEIS.	
_	•	& WEB.	
•	Mnium I	ungermannia	
		LINN.	
907.	complanata	'.	
908.	dilatata.		
909.	Tamarisci.		
910.	platyphyllos.	•	
911.	Trichemani	s.	
	Mnium	Trichomanis	
,		LINN.	
Florentem legerunt fionibus botanicis ad	Düsternbro	k, cum vagi-	
nis magnis, feris par	ruis albidis,	Horibus ni-	
gris villo medio rufo germannias pertinet		erte au lun-	
	trichophylla.	•	
	epiphylla.		
913.	· popojem.		

912.		trichophylla.
913.		epiphylla.
914.		pinguis.
915.		multifida.
916.	~	furcata.

CONOCEPHALVM

Flores 4—5 fidi, disco lanuginosi, basi receptaculi 4—8 loculari affixi.

917. Conocephalum trioicum.

Marchantia conica

LINN.

Habi-

v) HILL. Hift. of plants p. 118.

Habitus Marchantiae, sed inflorescentia diversissima, ita vt lungermanniae magis affine sit, quam Marchantiae.

918. Marchantia polymorpha.

á vmbellata. B stellata.

919. Anthoceros lacuis.

Rarius in agris autumnali tempore lect. verfus Viehburg.

O. 8. Sphaerospermae.

Semina rotundata substantia plantae immersa.

920. Riccia crystallina.

921. glauca.

922. fluitans.

Priores in agris autumnali tempore, posterior cum Blasia in syluis Preezam ambientibus.

923. Blasia pusilla.

F V C V S.

Fructificationes granulosae in substantia frondis aut vesicularum, sub punctis persoratis latentes.

924. Fucus serratus.

925. volubilis.

926. vesiculosus.

927. dinaricatus.

928. ceranoides.

929. nodosus.

930. siliquesus.

L 2 SPHAE-

184 U.S.

SPHAERIA. w)

Capfulae sphaericae polyspermae substantiae immersae.

931. Sphaeria Lichenoides atrata folitaria minima. HALL. Hift.

n. 2179.

932.

pertusa WEB. n. 297.

933.

pertusa WEIG. T. 2. f. 15.

Lichen pertusus LINN.

Tremelloides WEIG. T. 3. f. 1.

Tremella purpurea LINN.
935. rubra conuexa rubra tota exa-

sperata.
Non est Sphaeria rubra Fragi similis HALL.
n, 2190.

936. Lycoperdioides.

Lycoperdon variolosum LINN.

Conf. quod ad varietates attinet WEIGE-LIVM & WEBERVM l.c.

937.

By facea gregaria fulua, cortice floccoso niueo.

938.

epiphylla crustacea alba,
sphaerulis nigris,
cortice atro, epiphylla.*)

939. maxima WEB. n. 301.

940.

w) Conf. weber Spic. p. 281. weiget Observ. ba-

x) Cf. v. GLEICHEN Reich der Pflanzen App. T. 5.
HALL, Hift. T. III. p. 121, n. 2188. T. 47. f. 8.

940. Sphaeria ftercoracea niuea plana punctis nigricantibus HALL.

· B. 2184.

941.

Peziza punctata LINN. cernina subglobosa solitaria terrestris, sphaerulis atris medullae nigrae immerfis.

Lycoperdon ceruinum LINN.

942.

digitata WEB. n. 302. Clauaria Hypoxilon LINN.

943.

clauata WEB. n. 303. Clauaria digitata LINN.

Innascuntur n. 931 — 937 corticibus arborum & virgultorum 938 foliis Fagi autumnali tempore, 939, 942 & 943 truncis arborum demortuarum, 940 stercori bouino & equino tempore autumni & veris, 941 terrae versus Düsternbrook & Viehburg.

O. 9. Aspidoferae.
Fructificationes planiusculae suborbiculatae, oblongae, ouarae aur sphaericae distinctae

a substantia plantae.

Comprehendit hic ordo, Lichenis indeterminatum genus, quod in plura certe dividi debet, vt characterum obtineatur firmitas.

VERRVCARIA.

Fructificationes sessiles conuexae, planae, concauae, substantiae terreo granosae indeterminatae immersae.

 L_{3}

944.

	15 C	86	USA.
944.	Verrucar	ia scripta.	
•	•	Lichen	scriptus Linn.
945.	•	rugosa.	- •
	-		rugosus linn.
946.		geograp	
•			geographicus linn
947-		confluen	
			confluens WEB. T. 2
948.	·	Muscoru	•
	•	Lichen	muscorum web
		-1 1 . 1	n. 231.
9 49·		Elueloide	=
		Lichen	Elueloides WEB
7	Tarietates vids	L	n. 243.
'n	Tubercularia <i>e</i>	antur apud <i>icetorum</i> con	webervm. Cum fundit LINNAEVS.
950.		cinereo f	
	•	Lichen	
			WEB. n. 244.
951.		rupestris.	
•		4	rupestris scop.
	•		p. 363.
	arietates & pic. p. 191.	description	em habet wer.
952.	1 .	faginea.	
	•	Lichen f	agineus L.
953.		tartarea.	U
		Lichen 1	artareus L.
954.		carpinea.	
	•	Lichen a	arpineus L.
•••		•	Videtur

Videtur Verrucaria subsusca, rugosae immixta. 955. Verrucaria pallescens.

Lichen pallescens L.

956. Subfusca.

Lichen subfuscus L.

957- Parella.

Lichen Parellus L.

Lichen Parellus WEB. n. 254 non est Parellus L. sed noua species.

TVBERCYLARIA.

Fructificationes sphaeroideae, stipitatae, intus sungosae, surgentes ex crusta indeterminata.

958. Tubercularia ericetorum.

959.

Lichen ericetorum WEB.

p. 251.

fungiformis.

Lichen fungiformis

WEB. 7.252.

B. Lichen By Soides

LINN.

SPHAEROCEPALVM.

Capsula stipitata, circumscissa, polysperma ex crusta tarrarea assurgens.

960. Sphaerocephalum Quercus.

the state of the control of the cont

Mucor Spineroce-

phalus LINN.

Vita perennis, & crusta vegetabilis has plantas a Fungis aufert.

PLACO-

PLACODIVM. y)

Fructificationes sessiles conuexae aut concavae, substantiae terreae laciniatae, lobatae assixae. 2)

961. Placodium candellarium.

Lichen candellarius LINN.

LICHEN.

Substantia vere foliacea, coriacea, scutellata. Lichenes imbricati, foliacei, coriacei, vmbilicati LINNAEI diussonem in plura genera non admittunt, quum limites horum vix definiendae forent. Habent coriacei omnino aliquid singulare, ob peltas apice affixas, sed hi ope nonnullorum foliaceorum, islandici v. c. & prunastri imbricatis inseparabili nexu associantur.

Quo Lichen tristis WEB. Tab. 5 pertineat haud facile potest determinari. Habitu ad Cladoniam accedit. Sed scutellae ab hac remouent. Vsneae proximus, & intermedius inter hanc & Lichenem, cum ista relinquendus est.

962. Lichen centrifugus.

963. Saxatilis.

964. omphalodes. 965. olinaceus.

966. puluerulentus schreb. n. 1123.

967. pullus SCHREB. n. 1127.

968. parietinus.

969. iuniperinus.

970. Li-

y) Hill. Hist. of plants p. 96.

z) Cont. Weberi Ordo alter Lichenum p. 192.

970. Lichen physodes. Rellaris. 971. ciliaris. 972. tenellus SCOP. n. 1406. 973. islandicus, tennior. 974. pulmonatius. 975. farinaceus. **976.** furfuraceus. 977. calicaris. 978. fraxineus. 979. Prunastri. 980. CAPETATUS. 981. glancus. 982. venosus. 983. aphtosus. 984. caninus. 985. 986. syluaticus. borizontalis. 987. polyphyllus. 988. COLLEMA. Substantia gelatinosa, foliacea, scutellisera. 989. Collema Lattuca. Lichen Lattaca WEB. 2. 280. crispa. 990. Lichen crifpus LINN. fascicularis. 991.

Cristata.

M

992.

Digitized by Google

Lichen fascicularis LINN.

Lichen cristatus LINN.

المال المال المال

CLADONIA. 4)

Caulescens, erecta, summitatibus tuberculosa, saepius pyxidata.

Cladonia numquam vera scutella profert,

hinc a Lichene discriminatur.

993. Cladonia polymorpha.

Lichen squamosus web.

Totus ordo Lichenum scyphiserorum LIN-NAEI ad hanc speciem referendus est. Ergo Lichen cocciserus, cornutus, pyxidatus, simbriatus, gracilis, digitatus, desormis & multae aliae varietates, quas recensuit WEBERVS, b) quae omnes in nostris ericetis & syluis proveniunt, huc pertinent.

994. rangiferina.
Lichen rangiferinus L.

995. vncialis.
Lichen vncialis LINN.

996. fubalata.
Lichen fubulatus L.

997. paschalis.
Lichen paschalis L.

998. fragilis.
Lichen fragilis L.

VSNEA.

Filamentosa, ramosa, fructificans.
Conferua ab Vsnea differt habitatione aquatica, & vestigio fructificationis nullo, quae in

a) Hill. Hist. of plants p.91. & Pyxidium Ej. p. 94.

16 AS

in Vsnea scutellisera aut puluerulento-tubere culosa est.

999. V snea plicata.

Lichen plicatus L.

1000. barbata.

Lichen barbatus L.

1001. inbata.

Lichen iubatus L.

B. Lichen chalibeiformis LINN.

1002. birta.

Lichen birtus LINN.

1003. florida.

Lichen floridus LINN.

O. 10. Aspermae. Fructificationes nullae.

CERAMIVM.

Filamenta teretiuscula, vniformia. Habi-

1004. Leramium Filum.

Fucus Filum LINN.

1005.

1006.

1007.

fastigiatum.

Fucus fastigiatus L.

furcellatum.

Fucus furcellatus L.

conferuoides.

Fucus conferuoides.

CONFERVA.

Filamenta ramosa, articulata aut geniculata, continua: Habitatio aquatica.

M 2

1008-

1008. Conferua capillaris.

1009. polymorpha.

1010. vagahunda.

1011. glomerata.

1012. aegragropila.

BYSSVS.

Filamenta vniformia, ramosa, intertexta.

1013. Byssus rinnlaris.

Conferua rinularis LINN.

1014. fontinalis.

Conferua fontinalis L.

1015. bulbosa.

Conferua bulbosa LINN.

1016. velutina.

1017. canalicularis.

Conferua canalicularis L.

1018. amphibia.

Conferua amphibia L.

1019. reticulata.

Conferua reticulata L.

1020. Anyea.

1021. arra, filamentoso - puluerulenta, atra.

1022. phosphorea.

Fungis potius affocianda est.

1024. Flos aquae.

Non magis vegetabilibus adscribi meretur, quam totum Leprae genus, nec male Florem aquae

aquas ex hoc genere relegauit weissivs, d) destructis enim plantarum partibus originem suam omnino debere videtur.

VLVA.

Substantia membranacea, tenuis, pellucida, tubulosa.

Vlua Phyllonae maxime affinis est. Malui tamen, vt characterum obtineatur firmitas, tubulosas hasce, cum hillio, () BROWNIO, f) HALLERO g) & GMELINO b) separatas proponere.

Linza media inter Vluam & Phyllonam di-

stincti sit generis.

1025. Vlua intestinalis.

1026. compressa.

Nostra numquam ramosa est.

1027. conferuoides.

PHYLLONA.

Substantia membranacea aut coriacea, pel-

lucida, foliosa, plana.

Fucus palmatus, digitatus, sacharinus, sanguineus, ciliatus, crispus LINN., & similes huius generis sunt. Frondosi vt esculentus, alatus, separari possent.

2028. Phyllona Lactuca.

Vlua latissima LINN.

M 3

Syno-

d) Crypt. p. 19.

e) Hift, of Plants p. 82.

f) Natural History of lamaica p. 80.

g) Hift. Helu. T. III. p. 109. b) Hiftoria Fucorum p. 214.

Synonyma, quae sub Vlua Lactuca affert LINNAEVS, bb) omnino ad nostram, Lactucae oleraceae satis similem, pertinent. cus longissimo latissimo tenuique folio C. BAUH. i) alius, ad littora Noruegica vulgaris, ese videtur. Fucus scoparius STROEM. k) immerito a LINNAEO 1) huc refertur. Tremella palustris web. m), quam huius varieratem facit GMELIN, ") longissime differt.

lanceolata. 1029.

Vlua lanceolata LINN.

LINCKIA O)

Substantia gelatinosa, sphaerica aut subglobosa.

1030. Linckia verrucosa.

Tremella verrucofa LINN. pruniformis.

1031.

Vlua pruniformis LINN.

Habitat im Galgenteich, & Vtini in lacubus artificiosis horti Principis. Quam pro tali de-pinxit GUNNERUS P) est initium Fuci lorei. Idem suspicor de Vlua glandiformi GMELINI. 4)

1032. Linckia granulata.

Vlua granulata LINN.

TREMEL-

k) Beskrifvelse over Sondmor p. 93.

1) Syst.-Nat. XII. p. 719.

z) Hist. Fucor. p. 216.

1) l. c. p. 232.

bb) Spec. Plant. p. 1632.
i) Pin. p. 364.

m) Vid. Dillenii Hift. musc. Tab. 8. f. 2.

o) Cf. Micheli Nou. gen. p. 126. p) Flor. Norveg. T. II. Tab. 2. f. 7.

1870 95 USA

TREMELLA.

Substantia gelatinosa, subsoliacea, gyroso-contracta.

His lamina coriacea duplex fungosam materiem includens vt in Eluelis nulla & nihil fungosi est. Collema differt scutellis.

1033. Tremella Noftoc.

1034.

difformis.

1035.

Sagarum r) rotundato gyrosa, atrouirens, arborea.
Nostoc nigricans arboribus innascens VAILL. Bot. Paris.
p. 144. n. 3.

Habitat ad aquas in virgultis.

1036.

plana expansa, plana, vndulata, atrouirens; arborea.

Color intus ceraceus extus initio viridis dein aterrimus. Ad marginem vndulata & obtufe gyrofa. Ex omnibus Tremellis planissima maxime inflexa, complicata, varioque modo contorta est. Substantia tota gelatinosa, exsiccata magis membranacea, crassa, arborum cortices & parietes late obducit. Lecta prope Dusternbrook, Clasdorf & Ellerbeck.

LEPRA.

Crusta inorganica, puluerulenta.
Agmen verarum vegetabilium hisce claudo,
quas totas neglexerim, nisi vegetabilibus ab
omnibus

r) Gmel. 1, c. sp. 229.

omnibus auctoribus adnumeratae essent. Pleraeque enim nomen vegetabilis non merentur, etsi materiae vegetabili originem debéant. Sunt enim initia plantarum cryptogamicarum inprimis ex ordine Aspidiserarum, aut illarum partes destructae. Hinc separatas a Byssis exhibeo.

1037. Lepra antiquitatis.

Byssus antiquitatis LINN.

A Bysso atra differt, quod nulla prorsus filamenta habeat, sed mere puluerulenta sit.

1038. Saxatilis.

Byssus faxatilis LINN.

1Ò39.

candellaria.

Byssus candellaria L.

Occurrit colore flauo, luteo, ochroleuco, fulvo, vt plures species exinde constitui possent, quum solus fere color in hisce vegetationis vestigiis valeat.

1040.

odorata, arborea, colore mi-

niato, fugaci.
Odor radicis Iridis, vt in Iolitho, qui vere filamentosus est, s) & exinde ad Byssos pertinet. Lepra odorata differt loco natali, Iolithus enim semper saxatilis est. s) Color obscurior, qui tritus in suluum aut luteum mutatur. Exsiccata tandem cinerascit vt Iolithus. Habitat in Fagis prope Viehburg, & in Betulis.

Lichen crusta cinnabarina HALL. Hift. T. III.

n

s) Puluerulentum pronunciant Linnaens & Hallerus.

s) Ad nostram igitur pertinere videtur, quam pro Iolitho attulit de Necker Delic, Gallob, p. 530.

m. 2098. & Lichen crustaceus puluerulentus ruber arboribus adnascens MICH. Gen. p. 100.

m. 13. ad nostram pertinere videntur.

Lichen omnium subtilissimus, late sparsus laete purpureus.

HALL. Hist. 7. 111. n. 2100.

Habitat in stercore bouino & Fungis putre-scentibus. A priori disfert colore viuidiore persistente, crusta tenuissima, in qua nullas glebulas distinguas. Lichenem laete purpureum, latissimis crustis & tenuissimis HALL. n. 2009. non puto ab hac differre. Investit Ligna demortua. Color ei est nonnihil obscurior. Caeteris conuenit.

1042.

botryoides.

Bysus botryoides L.

1043.

aeruginosa crustaceo-granulosa, aeruginosa, arborea.

Habitat ad radices denudatas Quercuum verfus Preez. Colorem aeruginosum, quibus Salicis ligna saepius imbuuntur, huic Leprae tribuit weissivs. ")

1044.

lactea.

incana.

Bystus lattea LINN.

1045.

Bysfus incana LINN.

APPENDIX.

Fungoideae.

Fungos tandem vegetabilibus admecto, dubiae

u) Plant, crypt, p. 18.

biae sedis, qui Zoophyta potius sunt, ex materia vegetabili exstructa, vi Corallia ex minerali aut animali. Odor illis est post mortem animalis, structura alia ac vegetabilibus, inprimis vasorum, quibus nulla intersunt spiralia, ad adtrahendum succum nutritium in vegetabilibus praeprimis necessaria. Taceam multas alias rationes & experimenta, munchhvsit a) inprimis, quae me vi Fungos productis animalibus adscribam, mouent.

Atpidoferae Fungos cum vegetabilibus connectunt, miror tamen, has Fungoideis suis associasse scoroliva. b) Ex Sphaerocarpis autem Sphaeria omnino Fungis ad modum affinis est.

AGARICVS.

Fungus inferne lamellosus.

Antheras quinque a MICHELIO () descriptas arque depictas, & a GLEDITSCHIO () confirmatas, recte negauit ill. MULLERVS. ()

1040. Agaricus muscarius.

B. rubens SCOP. n. 1460.

y. 14.

b) Introduct, ad Histor, nat. p. 360.

c) Nou Gen. p. 117.

d) Mem. de l'acad, de Berlin 1748 p. 64. Methi fungor, p.

e) Esterredning om Swampe p. 56.

a) Hausvater T. II. p. 747. 751. T. III. p. 203, 214. Conf. etiam Linnaei Diff. mundum inuifibilem breuiter delineatura p. 12, 13. Weis Crypt. p. 6. Feliner Prodr. ad Historiam fungor, agri Vindobon. Webers Aufz. 2 B. p. 232.

y. pustulatus Ej. n. 1465.
S. Amanita Hall. n. 23715)

7. Amanita Hall. n. 2371. 1047. Agaricus inclusus scop. n. 1475.

1048. virens 800 P. n. 1507.

1049. macrourus SCOP. n 1472.

1050. alliaceus JACQ. Austr. p. 196.

1051. procerus scop. n. 1465.

1052. caesareus Fj. n. 1466.

1053. integer.

β Russula scop. n. 1502.
1054. Casolla scop. n. 1485.

1055. nineus Ej. n. 1488.

B. walens Ej. n. 1487.
Visciditate lucente, puluere albo farinam redolente, quem in papyrum deiicit, facile dignoscitur. Vidi simplicem & cespitosum.

dignoscitur. Vidi simp Ergo valens est varietas.

1056. lozzolus scor n. 1489.

1057. vmbilicatus Ej. n. 1490.

B. aromaticus Ej. n. 1491. Vterque priori valde affinis, differt stiplte

ungo.

1058, quinquepartitus. 1059. piperatus.

B. Amanita HALL. n. 2333.

y. Aman Ej. n. 2340.

Habitus & modus crescendi posterioribus simillimus, ita vt ob lactis absentiam non separo.

1060. clypeatus.

N 2

ग्रंहा.

f) Conf. Aft, Helv. T. 1V. p. 49. Tab. 5.

1061. Agaricus campanulatus.

1062.

extinctorius.

1063.

epiphyllus totus albus, stipite gracili nudo, pileo

campanulato.

Habitat in deiectis foliis praesertim coniferarum, etiam Fagi. Non repugnat Amanita HALL n. 2345. Agaricus umbelliferus LINN. admodum affinis eft. Agaricus Trichopus SCOP. 4. 1493 idem videtur, etsi pileus in nostro multo maior est, qui Trichopo haemisphaericus, magnitudine seminis Cannabis.

1064. clauus. 1065. androfaceus. 1066. campestris.

7. pratensis scor. n. 14.67. Priori nimis affinis est, a quo tamen lamellis 1067.

non diffluentibus discriminatur.

1068. odorus totus flauus, pileo

plano.

Fungus pascuorum exiguus lutescens BVXBAVM. Cent.

IV. T. 28. f. 3.

1069. dryadens SCOP. n. 1469.

1070. coriaceus Ej. n. 1536.

1071. epipterigius SCOP. n. 1565.

dentatus. 1072.

putridus SCOP. n. 1468. 1073.

[quamo[us pileo campanula-1074. to viscido, inflexo, squamoso; squamis discoloribus.

Aman. Hall. 2424.

Gregarius. Stipes solidus, ex albo flauus tandem sus, inferne squamis aurantiacis obductus. Pileus acumine medio viscosus, flauus, squamis reslexis aurantiacis. Inferne planus. Lamellae cinereae, adultiores ex susco lutescentes, a stipite remotae, ad insertionem denticulo notatae. Caro secedens alba. A priori differt pileo squamoso. Habitat in truncis arborum syluarum prope Preez, Viehburg, Düsternbrok.

1075. Agaricus castaneus pileo castaneo, lamellis luteis plicatis.

Amanita HALL. n. 2435.

Solitarius. Stipes solidus, subbulbosus, strperne striatus slauus, inferne castaneus aut nigricans. Pileus conuexus, mollis, castaneus, tandem nigricans. Lamellae luteae, magnae, crassae, vindulatae, plicatae, rugosae inprimis ad infertionem. Caro rubicunda aut slaua. Habitu & partium colore accedit ad Boletum luteum, sed caro colorem non mutat. Reperitur mense Octobris in syluis versus Düsternbrok.

1076.

deliciosus.

Vtrumque iungit HALLERVS, sed in lactis colore constantem inuenio characterem. Omitto varios lactescentes a scopolio descriptos, & in nostris syluis pariter lectos, quum mihi nondum constet, an specie satis differant. Ex eadem ratione Fungos Hallerianos permultos omisi.

1078.

Georgii.

N 3

1079. Agaricus vielaceus.

B. Amanita HALL. Hift. n.

2456.

fimetarius. 1080.

Rercorarius SCOP. n. 1483. 1081.

quercinus. 1082.

flabelliformis SCOP. n. 1079. 1083.

Alneus. 1084.

latteus scop. n. 1574. 1085.

Amanita sessilis minimus albus HALL. Hift. n. 2335 idem videtur.

1086.

parietinus SCOP. n. 1575.

1087.

brumalis Ej. n. 1577.

MERVLIVS. 2)

Fungus subtus venosus.

1088. Merulius Chantarellus.

Agaricus Chantarellus LINN.

1089.

Violacens HALL. n. 2327.

1090.

polymorphus stipitatus concauus, intus subuillosus.

Peziza Acetabulum L.

Peziza cochleata, quam huc refert HALLERYS diuersissima est.

1091.

Retulinus.

Agaricus Betulinus LINN.

1092.

Auriculatus gregarius sessilis extus villosus.

Peziza auricula LINN.

1093. Bo-

g) Hall, Hift. T. III. p. 150. Scopoli Diff. ad fc. nat P. I. p. 101,

1093. Boletus suberosus.

1094. fomentarius.

1095.

igniarius.

1096.

fuluus scor. n. 1595.

Polyporus HALL. n. 2287 in Cerasis frequens non satis diuersus videtur.

1097. fuliginosus scor. n. 1597.

1098.

versicolor.

1099.

suaucolens.

1100.

Medulla panis crustaceus albus effusus difformis JACQV. Misc. Austr. p. 141. T. II.

Mije. Ampi.

1101.

perennis.

Boletus coriaceus SCOP. Carn. p. 465 huc per-tinet.

1102.

leptocephalus stipitatus, pileo plano (tenui,) supra ceruino, subtus albo. JACQV. Misc. p. 142. Tab. 12.

Pileus in meis satis crassus, glaberrimus, nullis sasciis pictus, quibus notis a priori disfert. Stipes plerumque lateraliter inseritur. Adultior supra suscess. Vita durabilis.

1103.

viscidus. luteus.

1104. 1105.

bouinus.

Polyporos HALL. n. 2302—2313 recte huc retulit scoroli. Ab his tamen Polyporus n. 2311, qui cum Boleto subtomentoso LINN. idem videtur, omnino recedit.

1106.

subtomentosus.

1107. Hyd-

1107. Hydnum imbricatum.

1108.

repandum.

1109.

auriscalpium.

1110.

coralloides ramosum, ramis apice aculeatis.

Icon schaeff Fung. T.142.

IIII. parasiticum.

PHALLVS.

Fungus intus glaber extus reticulatus. 1112. Phallus esculentus.

CLATHRVS.

Fungus cancellatus.

1113. Clathrus cancellatus.

Incompletum specimen semel in horto Principis lectum fuit.

ELVELA.

Fungus turbinatus vtrinque glaber.

1114. Eluela Mitra.

a. Phallus Monocella Scop. 22-1607.

crispus Ej. n. 1606.

Eluela Mitra, non rara circa Viehburg, habitu satis ad Phallum accedit, sed superficies extus reticulata bonum exhibet Phalli characterem, vt Eluelae stipitatae & sessiles a natura vnitae proprium constituant genus.

1115:

mesenteriformis.

Tremella mesenteriformis WEB. 2. 205. b)

Lamina

b) Icon Iacqu. Misc. T. 13.

Lamina duplex coriacea, fungosam materiam fouens, modus accrescendi, odor post mortem hanc a Tremellis remouent.

1116. Eluela Galbanum gregaria, sessilis, lutea.

Agaricum crustaceum flauum resinae simile HALL. Hist. N. 2251.

PEZIZA.

Fungus cauus intus glaber & nudus.

1117. Peziza cornucopioides.

L. pr. Düsternbrok.

1118. cochleata.

Peziza corenaria cyathiformis, vtrinque glabra limbo laciniato, erecto IACQV. Misc.

Austr. p. 140. T. 10. huius est varietas, quae differt colore intus susco, limbo laciniato, quem tamen saepius etiam integrum & turbinatum vidi.

pulchra albida intus coccinea, terrestris. Cf. HALL. 8. 2222.

Copiosa autumnali tempore cum prioribus in syluis prope Preez.

1120. cyathoides.

I 122.

futa fordide lutea, intus candida, limbo integerrima.

Peziza HALL. 2.231.

alba sessilis, tota alba extus villosa, limbo dentata.

1123. Iuniperina cespitosa, auriculata, fulua.

Tremella Iuniperina LINN.

Occurrit in Sabinis hortenfibus.

1124-

1124. Peziza coccinea pyxidata, subpetiolata, arborea, intus coccinea. Fungus pyxoides coccineus LOESEL. Born . p. 97.

Non possunt separari Pezizae stipitatae & fessiles. Pileus stipitatarum in iunioribus quidem planus est, sed aerate persectiores oras erigunt, & exinde excauantur.

virgultorum stipitata, slaue-1125. scens, arborea. Peziza HALL. n. 2235.

viridis stipitata, viridis, arborea. 1126. Peziza HALL. n. 2236.

paruula substipitata, niuea, ex-1127. tus hirsutula, arborea.

CYATHVS. i)

Fungus cauus corpuscula lentiformia pedunculata fouens.

1128. Cyathus friatus hirsutus intus striatus. HALL. n. 2214.

leuis sericeus intus leuis 1129. HALL. 2. 2215.

Peziza lentigera LINN. vtrumque iungit. PATELLA.

Fungus sessilis, carnosus, planiusculus, superne glaber.

1130. Patella ciliata aurantia, longe ciliata. Peziza HALL. n. 2245.

Rercorea flaua, extus hirsutula. 1131. Eluela lentiformis SCOP. 71.164.

1132. Pa-

i) Haller Hift. T. III. p. 127.

1132. Patella minima crocea, vtrinque glabra.

1133. polymorpha obconica, nigricans, arborea.

Icon Hall. Tab. 48. f. 8.

Singularis fungus & vix definiendus. Subflantia carnosa. Junior sphaericus, extus hirsutulus, habitu Lycoperdi, mutatur in cylindricum aut planiorem sungum, qui medio aperitur leuiter excauatur, & tandem in magnum conum ascendir, apice arboribus adnexum, extus suscum, superne planum imo nonnihil conuexum atrum, nitentem. Hic status persectus. Moribundus explanatur, crispatur, ita ve Tremellam omnino repraesentet. Habitat in arboribus caesis, Quercubus inprimis.

1134. Clauaria pistillaris.

1135.

militaris.

1136.

ophioglossoides.

1137.

lumbricoides solitaria, simplex, cylindrica, tubulosa, subulosa, subulata.

Color fordide albescens, dein griseo cinereus tandem plumbeus. Substantia tenuis, tota tubulosa. Apex obscurior plerumque inflexus. Habitus Lumbrici. Rarior in sylvis abietinis autumno legitur.

Clauaria vermiculata fistulosa candida MICH.

p. 209. T. 87. f. 13. non est nostra, quum cespitosa sit, nec vermiculata SCOP. n. 1623
quae solida est.

1138.

coralloides.

β arbuscula scor. n. 1626. O 2 1139. 1139. Clauaria palmata scop. n. 1246.

Coralloidi nimis affinis est; sed rami compressi, apices ramosiusculi, substantia tenacior, color ad violaceum tendens.

1140. Clauaria fastigiata.

1141.

muscoides.

a candida. B flaua.

LYCOPERDON.

Fungus subglobosus iunior pulpa carnosa, adultior medulla cellulosa puluerifera repletus, apice dehiscens.

1142. Lycoperdon Bouista subrotundum, acaule.

1143.

piliforme sessile, subrotundum, gregarium, cortice papilloso.

Icon 1Acqv. Misc. T.7.

A Galeperdo epidendro differt quod apice dehiscat.

1144.

asperum stipite cylindrico, capitulo sphaeroidali.

1145.

aurantiacum. pedunculatum.

1147.

epiphyllum.

Ex radiatis nullus hucusque in Holfatia lectus est. Haec Geasteres vocauit MICHELI; sed volua in Fungis nulla constituit Genera, vi recte monuit GLEDITSCH.

GALEPERDON.

Fungus idnior gelatinosus, adultior puluerulen109

rulentus, membrana apice non dehiscente tectus.

1148. Galeperdon epidendrum.

Lycoperdon epidendrum LINN.

Natura omnino alia quam in prioribus, & apex non dehiscens bonum dat characterem.

TVBER.

Fungus subglobosus succo pulposo repletus. 1149. Tuber gulosorum.

Lycoperdon Tuber L.

Adultior numquam puluerulentus, hinc a Lycoperdis vere differt. Occurrit in syluis prope Preez.

ARCYRIA. k)

Fungus filamentoso cellulosus, pulueriferus.

Cortex apice dehiscens.

Arcyriae Lycoperdis valde affines, sed iuniores numquam pulpos aut carnosi sunt. Rete tenuius, vere filamentosum quod lamellosum potius est in Lycoperdis. Clathro combinari nequaguam possunt, nec cum Mucore aut Aspergillo, a quibus eriam vira durabili differunt.

1150. Arcyria Clathroides tota cinnabarina, flipitata.

> a. capitulo oblongo. 1) .Clathrus denudatus LINN:

B. capitulo Sphaerico. Trichia HALL. n. 2164.

T. 8. f. 6. 1151.

k) Hill. Hist of plants p. 47.

¹⁾ Perpulchram iconem dedit IACQ v. in Misc. Austr. Tab. 6.

1151. Arcyria rufa stipite nigrescente, capitulo sphaerico ruso.

Trichia HALL. n. 2163. T. 48. f. 4.

Trichia sessilis, subgregaria, sphaerica, purpurea.

pyriformis gregaria, sessilis, py-riformis, flaua.

Cf. HALL. n. 2168.

STEMONITIS. m)

Substantia filamentoso cellulosa puluerifera, receptaculo affixa, induta cortice deciduo.

1154. Stemonitis typhina stipite nigro, capitulo cylindrico susco rubente.

Clathrus nudus LINN.

EMBOLVS. *)

Substantia cellulosa puluerifera, nullo cortice tecta.

#155. Embolus bicolor feta nigra, capitulo cylindrico.

a. villo albo.

β. fusco.

HYDROGERA.

Capsula humido aquoso repleta, pileo hemisphaerico testa.

1156. Ĥy drogera crystallina, capsula ouali pellucida, pileo atro.

Pulcher

m) GLEDITSCH Meth. funger.

n) Hall. 1. c. p. 110.

Pulcher & singularis Fungus, a reliquis Mucoribus omnino discrepans, legitur autumnali tempore cum Patella stercoracca & minima in stercore bouino. Initio vt plurimum in conspectum veniunt capitula complanata atra, quae stercori aut Pezizis immersa sunt. Dein exsurgunt vesiculae ouales, longe stipitatae, quibus pileus ater supra conuexus subtus planus insidet. Sipes & imprimis vesiculae aqua purissima repletae sunt, vnde pulchra crystallina facies sungi. Stipes erectus, etiam stexus ad insertionem lutescit. Mucor obliquus scop. Carn. n. 1043. cum nostra conuenit.

MVCOR.

Substantia mollis in puluerem capitulo inclufum fatiscens. Vita fugax.

1157. Mucor Mucedo stipitatus cinereus.

1158.

herbariorum sessilis luteus.

1159.

Lycogala SCOP. n. 1645.

MONILIA. •)

Granula minuta substantiae filamentosae affixa, 1160. Monilia crustacea.

Mucor crustaceus Linn.

1161.

Aspergillus.

Mucor Aspergillus scop. n.

1642.

De Aspergillo in purrescentibus sungis vulgari, mihi nondum satis constat, anne sit distincti generis.

MVCI-

o) Hill. 1, c. p. 69.

112

MVCILAGO. P)

Substantia cellulosa aut filamentosa, aquosa, absque granulis & capitulis.

A Bysso differt vita breui, substantia aquosa,

odore fungoso.

1162. Mucilago plumosa niuea, plumosa HALL. N. 2130.

cespitosa plumosa, lutea.

1163.

crustacea alba crustacea & 1164. filamentosa HALL. n.2120.

miniata villosa, miniata 1165. HALL. N. 2132.

FVLIGO.

Natura mollis, butyracea, quae breui tempore in atrum & fuliginosum puluerem dilabitur. 9)

1166. Fuligo septica.

Mucor septicus LINN.

p) HALL Hift. T. III. p. 110.

q) HALL. l. c.



Intrandum est in regum naturam, & penitus, quid ea postulat, peruidendum.

CICERO.

THESES.

- Pro causa caloris animalis vix alia mihi sufficit, quam
- 2. Pori cutanei perspirabiles non unius tantum, sed duplicis generis sunt, inhalantes nempe & exhalantes.
- 3. Errant sanctorres ejusque affecta, dum propositione primaria & mathematice certa ponunt, quantitatem insensibilis perspirationis spatio viginti quatuor horarum, eodem manente corporis pondere, aqualem esse ingestis alimentis, deductis urina & sections alvinis.
- 4. Exulent ex Medicina sales medii dissiculter nimis solubiles, Tartarus vitriolatus & Arcanum duplicatum.
- 5. Nitrum non majorem vim habet æstum contemperandi quam alia salia medsa.
- 6. Remediis antispasmodicis præstantissimis jure annumerati meretur specacuanha.
- 7. Diureticis medicamentis merito accepsendus est Proteus ille Mercurius, qui, tam solus, quam aliis diureticis admixtus, magna urinam movendi vi poller.
- 8. Sacchari saturni internus usus, quem securum & nuper pronunciavit vir quidam doctus, a praxi medica exulare debet.
- 9. Errant qui virus gonorrhœz a venereo distinguunt.
- 10 Atrox curandi morbos venereos per salivationem methodus prorsus rejicienda est.

11. Lo-

- a quibusdam ad debellandam luem veneream tantopere laudata, incerta sunt diri bujus morbi remedia.
- 12. Hydropi diffuso tum tantum medetur, jam a proscoride commendata inunctio cum olivarum oleo, si a nimia humoris aquei ab extra inhalatione oritur.
- 13. Punctura vesice per anum & intestinum re-Etum omnimode & restactarie prine receptioni, certo, euto, & jucunde, medetur, maxime si loco cannulæ argentez, de consilio Cl. THEDENII, adhibetur canaula ex resina elastica, longeque præserenda est ejus in perineo & supra os pubis puncture, ipsi quoque haud raro catheterismo.
- 14. Cataplasmata emollientia herniis incarceratis. & quidem loco affecto imposita, plerumque no st.
- 15. Virus cancrolum a morbo topico sempet ori-
- 16. Sanguis extravalatus læpe in circulum reduci
- 17. Medicina infuloria in damnum zgrotantium nostris temporibus neglecta fuit.

 Swither Remainder, adis, quin feuren genandere de calle al Sulg agent in de genandere.

za a veneti

25/1

